

Sisällys

Esipuhe	5
Johdanto	9

Ensimmäinen osa: Yhteys

1.	Viesti oppaalta	11
2.	Dyonisuksen kohtaaminen	22
3.	Suuri mies saapuu	31
4.	Nostradamus puhuu	44
5.	Maailman siirtymä	58
6.	Elena poistuu	78
7.	Taikapeilin kautta	93
8.	Mysteerimies	116

Toinen osa: Käännöstyö

9.	Käännöstyö alkaa	130
10.	Mennyt käsittelevät nelisäkeet	145
11.	Nykyhetki	157
12.	Lähitulevaisuus	175
13.	Mullistusten aika	185
14.	Antikristuksen saapuminen	194
15.	Kolme viimeistä paavia	209
16.	Kirkon tuho	228
17.	Hirviö ilmestyy	236
18.	Eurooppa — ikuinen taistelutanner	244
19.	Kokeilu	253
20.	Ongelma-aika	264
21.	Kabaali	279
22.	Vuorovesi kääntyy	283
23.	Kolmannen sodan jälkipuinti	292
24.	Suuri nero	299
25.	Kaukainen tulevaisuus	311
26.	Loppu ja alku	323
	Lisäosa	329
	Hakemisto	371

*Elenalle, Brendalle ja Johnille,
jotka auttoivat minua löytämään aikaportaalin
ja vetivät minut uskomattomaan ulottuvuuteen,
jossa Nostradamus edelleen elää.*

ESIPUHE

Dolores Cannon ei ole välttämättä tuttu nimi monille lukijoille, mutta hän on toiminut regressiohypnoosin parissa useiden vuosien ajan. Dolores ei ole akateemikko, mutta hänen yksityiskohtaisuutensa, tarkkuutensa ja totuudenmukaisuutensa on ensiluokkaista. Hänen väsymätön tiedon tavoittelunsa ilmenee lukijalle, joka seuraa hänen periksiantamatonta polkuaan ihmismielen ja henkimaailman labyrinttiin. Ei ole yllättävää, että hän on saavuttanut laajan seuraajajoukon paranormaalien aiheiden asiantuntijoista. Teille käy ilmi, että Doloreksen *kodissa on monia huoneita*.

Tapasin Doloreksen joitain vuosia sitten ja keskustelimme hänen työstään. Hän ei väittänyt ymmärtävänsä täydellisesti hypnoosikohteiltaan keräämänsä tiedon tärkeyttä. Hän ei väittänyt tietävänsä kaikkia vastauksia, mutta uskoi ainutlaatuisen avarakatseisuutensa turvin, että nuo elävien ihmisten kautta hänelle puhuneet henget saattaisivat olla todellisia entiteettejä, jotka ehkä ovat oman aikamme ulkopuolella ja vaikuttavat eri tasoilla kuin me.

Hypnoosiin tutustuneena olin erittäin kiinnostunut kuulemaan mitä hänellä oli sanottavanaan. Opin hypnoositekniikan kuuluisalta floridalaislääkäriltä useita vuosia sitten ja myöhemmin minulla oli etuoikeus työskennellä kliinisen hypnoosin johtavan pioneerin, tohtori William S. Krogerin, kanssa Beverly Hills'ssä.

Kyselin Dolorekselta yksityiskohtaisesti hänen tekniikastaan ja vakuutuin siitä, ettei hän johdatellut kohteitaan eikä koristellut hypnoosissa ilmennyttä materiaalia. Kuuntelin erittäin tarkasti useita nauhoitteita ja etsin harha-askelia tai kyseenalaisia metodeja. Kävi ilmi, että hän oli äärimmäisen tarkka siitä, ettei ohjannut tai johdatellut kohteitaan. Hän pysytteli tiukasti taustatarkkailijana ja antoi materiaalin virrata tahriintumattomana. Hän ei tarjonnut vastauksia, teorioita, todennäköisyyksiä tai oletuksia, vaan antoi kohteen pikemminkin johdattaa hänet session läpi näiden toisten äänten avulla.

Dolores Cannon on vakavasti otettava hypnoositaidon harjoittaja ja erityisen taitava regressiotekniikoissa. Pyysin hänen kirjoituksiaan luettavaksi ja olin vaikuttunut hänen löytämästään materiaalista. Vaikutti siltä, että hän itse oli jokseenkin hämmästynyt sekä materiaalista että siitä tavasta, jolla se tuli valoon. Liioittelematta voi todeta, että hänen materiaalisensa oli kiehtovaa ja erittäin hyvin jäsenneiltyä.

Hän oli syystäkin hämmästynyt siitä, mitä hänen kohteensa toivat hypnoosissa ilmi. Minulle ilmeni, että monet kohteista olivat kouluttamattomia maanviljelijäperheisiin syntyneitä maalaisäitejä, joita ei yleisesti pidetä intellektuelleina eikä paranormaalien ilmiöiden asiantuntijoina — mikä teki materiaalista entistä vaikuttavampaa.

Dolores tiesi, että materiaali oli innostavaa. Hän on erinomainen kirjoittaja ja kirjoittaa selkeästi ja puhtaasti poikkeuksellisista aiheista. Hänen työnsä arvo kasvaa entisestään, kun pohtii mitä hän on tehnyt dokumentoimattoman lähdemateriaalin vahvistamiseksi. Hän ei kiirehtinyt painotaloon moneen muun alan toimijan tapaan löydettyään muutamia häkellyttäviä tiedonmurusia, eikä hän tehnyt löydöksistään ennenaikaisia arvioita. Hän vertailli ja tarkastutti alitajunnasta kummunnutta materiaalia, jotta kykenisi vahvistamaan materiaalin todennettavissa olevien tosiasioiden turvin. Tämän hän toteutti kahdella tavalla.

Dolores esimerkiksi tarkisti faktat julkaistuista lähteistä, kun Hiroshiman holokaustin todistanut “henki” puhui toisesta ajasta. Tämä tarjosi hänelle tärkeän näkökulman materiaalin arviointiin, mutta nerokkuudessaan hän eteni vielä pidemmälle. Hän alkoi tutkimaan samoja ajanjaksoja ja menneitä kokemuksia (tai tietoutta) useiden kohteiden kanssa, joista kukaan ei tuntenut toisiaan entuudestaan, eikä tiennyt muiden sanomisia, eikä elänyt edes samalla alueella.

Tulee huomioida, että hänen kohteensa edustavat kaikkia elämänoja. Osa on koulutettuja, osa ei ole; on akateemikkoja ja työläisiä. Osa kohteista on varakkaita ja osa elää toimeentulon rajoilla. Varmasti jonain päivänä hänen lukijansa haluavat tietää lisää näistä nimettömistä kohteista, joiden anonymiteetti on toki ymmärrettävää. Dolores on dokumentoinut jokaisen sessionsa, tehnyt muistiinpanoja, taltioinut omat kommenttinsa ja arkistoinut nauhoitteensa.

Tämän lisäksi Dolores on perehtynyt historiaan, läpikäynyt karttoja ja hankkinut materiaalia, jotka kaikki näyttävät vahvistavan kauan sitten eläneiden puheet, jotka virtaavat näiden eri kohteiden läpi, joilla ei ole mitään tietoa kyseisistä aikakausista tai sen ajan ihmisistä.

Näin pääsemme Nostradamukseen.

Tietääkseni Dolores Cannon ei ollut ikinä lukenut ainuttakaan Nostradamuksen nelisäettä, eikä käytännössä tiennyt mitään kyseisestä miehestä tai hänen ennustuksistaan ennen kuin regressoi erästä kohdetta entiseen elämään. Hän ei tehnyt lainkaan taustatutkimusta ennen kuin projekti oli valmis, vaikka kiusaus olikin suuri. Tätä kiehtovaa historian henkilöä käsittelevissä kirjoissaan Dolores kuvaa huolellisesti niitä asioita, joita hänen kohtei-

densa regressioista virtasi ja tutkimuksissa kävi ilmi.

Nostradamus on kiehtonut oppineita ja utelaita jo vuosisatojen ajan. Hänen nelisäkeensä ovat vaikeaselkoisia, mutta ne ilmiselvästi kutsuvat syvempään tutkailuun, sillä hänen väitettiin nähneen tulevaisuuteen. Aikojen saatossa oppineet ovat yrittäneet selittää hänen vanhahtavalla ranskalla ja latinalla kirjoittamiaan hämääriä ennerunoja — vihjauksia tulevista tapahtumista, joista osa näyttää ennustavan jopa seuraavan vuosituhannen tapahtumia.

Nostradamus oli lääkäri ja astrologi. Hän syntyi Ranskassa Saint Remin provinssissa vuonna 1503. Hän opiskeli Avignonissa ja Montpellierissä ja hänestä tuli melko taitava lääkäri. Hänen oikea nimensä oli Michel de Notredame, mutta astrologiasta kiinnostuttuaan hän muutti nimensä latinalaiseen muotoon — ja tämän jälkeen hänet tunnettiin Nostradamuksena.

Hän kehitti hoitomuotoja ruttoa vastaan ja hänen maineensa levisi laajalle, erityisesti Etelä-Ranskassa. Hän työskenteli ahkerasti Aix'ssa ja Lyonissa vuonna 1545 ruton riivatessa molempia kaupunkeja.

Tuon kalman ajanjakson aikana hän alkoi saamaan huomiota näkijänä, joka väitti pystyvänsä ennustamaan tulevaa. Vuosikymmen myöhemmin (1555) hän julkaisi kokoelman ennustuksiaan riimitettyinä nelisäkeinä. Hän käytti kirjasta nimitystä *Vuosisadat (Senturiat)*.

Hänen astrologitaitonsa tunnettiin laajalti ja hän oli kysytty ylemmän luokan keskuudessa. Jopa Ranskan kuningatar Katariina de' Medici kutsui hänet hoviinsa. Nostradamus teki horoskoopit tämän pojille.

Kaarle IX teki hänestä hovilääkäriinsä. Nostradamus kuoli 63 vuoden iässä vuonna 1566. Hän eli pidempään kuin monet maanmiehensä ja saavutti jonkinlaisen kuolemattomuuden ennustusten julkaisemisen jälkeen. Hän oli mysteerimies elässään — ja sellaisena pysyy edelleen.

Dolores Cannon on tuonut työllään ja kirjoillaan merkittävästi valoa tämän miehen ja hänen ennustustensa mysteeriin.

Emme ymmärrä aikaa — se on yksi tämän universumin suurista mysteereistä. Einstein sanoi, että niin aika kuin myös koko universumi kaartuu ja samalla se on myös ääretön, eikä sillä ole alkua eikä loppua. Miten se on mahdollista? Ehkä Doloreksen löydökset paljastavat, että Nostradamus ei ole kuollut, vaan elossa ja hyvinvoivana omalla aikalinjallaan. Hän on ehkä poistunut meidän ajastamme, mutta oleilee edelleen siinä ikuisessa, päättymättömässä ja alati muuttuvassa joessa, jota ajaksi kutsumme. Jos siihen astuu — se jatkaa virtaamistaan ja haarautuu kauempana alajuoksulla ja muuttuu, mutta pysyy silti samana. Vesi virtaa ja muuttuu, mutta se on edelleen samaa vettä ja ajastamme poistunut vesi on edelleen olemassa meilte näkymättömässä ulottuvuudessa.

Ehkä Nostradamus kykeni porautumaan ikuiseen ja äärettömään ajan verkkoon ja universumiin. Ehkä hän kykeni näkemään ikuisuuden kiertymän säröjen läpi ja ennustamaan siten tulevaa.

Doloreksen paljastukset ovat hämmäntäviä. Transsissa olevan välittäjän kautta Nostradamus kertoo miten hänen täytyi tuon ajan poliittisten seuraamusten takia verhota nelisäikeensä epämääräisiin vihjauksiin eli hän pelkäsi henkensä puolesta kirjoittaa näyistään liian selkeästi. Doloreksen kirjoista käy ilmi, että hän kykeni näkemään selkeästi imperiumien tuhot, taistelut, holokaustit, invaasiot, vallankumoukset, taudit ja kaiken muun kauhean, joka tulevina vuosisatoina vaikuttaisi ihmiskuntaan. Sen on täytynyt olla karkea risti kannettavaksi herkälle miehelle. Vaikuttaa siltä, että juuri tällä hetkellä hänen profetioidensa ymmärtäminen on vieläkin tärkeämpää. Elämme jatkuvan ydintalven uhan alla ja HIV/AIDS nostaa inhottavaa päätään — hyvin samankaltaisena kuin ne kulkutaudit, joita vastaan Nostradamus niin kunniallaasti ja urhoollisesti taisteli.

Esittelen Dolores Cannonin työtä ilolla. Uskoitte sitten hänen löydöksiinsä tai ette, tulette vaikuttamaan hänen kyvystään kasata yhteen lukuisten kohteiden monimutkaista materiaalia ja esittää se valaisevalla selkeydellä.

Selviytyäksemme meidän tulee jatkaa eteenpäin ihmisen ja hänen universuminsa tutkimista. Dolores Cannon saattaa hyvinkin olla tärkeä avain niiden asioiden osalta, joita tiede pelkää tutkia — ainakin avoimesti.

Dolores ei väitä omaavansa mitään erityislahjoja, mutta uskon hänen kuitenkin niitä omaavan. Hänellä on tiedonhaluinen mieli ja huomattava taito hypnoosin suhteen, mutta ennen kaikkea hän on vilpitön ja myötätuntoinen — tietoinen kohteidensa oikeudesta yksityisyyteen ja herkkyyteen.

Viime kädessä toivon, että hänen työnsä johtaa tieteellisen tutkimuksen lisääntymiseen sellaisten näennäisesti selittämättömien ilmiöiden osalta, joita hän kirjoissaan kaivaa esiin ja paljastaa. Tiedämme, että elämässä on enemmän kuin mitä kuolevaiset silmämme kykenevät näkemään. Tiedämme, että universumi ei ole pelkästään mutkikkaampi kuin osaamme kuvitellakaan, vaan myös syvällisempi ja monimutkaisempi.

Ainakin Dolores Cannon on avannut uuden oven tähän valtavaan ja mystiseen universumiin. Astu sisään. Luulen, että opit jotain mikä saattaa olla sinulle tärkeää. Hänen kotinsa todellakin sisältää useita huoneita.

Jory Sherman, kirjailija
Cedarcreek, Missouri
1989

JOHDANTO

Nostradamus on murtautunut ajan ja tilan muurien läpi ja puhunut meille. Tämä kirja sisältää kaksi ainutlaatuista tarinaa. Ensimmäinen seikkailu kertoo miten yhteys suureen yliluonnolliseen saatiin aikaan. Toinen kertoo siitä perinnöstä, jonka hän halusi maailmallemme paljastaa. Retrospektiivisti se kaikki vaikuttaa mahdottomalta, mutta se tapahtui eikä sitä voi kieltää, joten meidän tulee yrittää analysoida näytettyä ja yrittää oppia siitä. Läpi kuolemattoman ajan ihminen on ollut utelias omasta tulevaisuudestaan. Maailmanhistoria on täynnä oraakkeleita, maagikkoja, shamaaneja ja näkijöitä, jotka ovat käyttäneet lukemattomia metodeja varoittaakseen sivilisaatioita tulevista tapahtumista. Miksi meillä on tämä kiinnostus tulevasta ja otammeko ennustuksen vastaan alistuneella synkkyydellä; että näin on asetettu eikä sitä voi muuttaa? Se olisi makaaberi syy tiedonhullullemme. Vai haluammeko tietää siinä toivossa, että tämä tieto antaa meille mahdollisuuden muuttaa ennustettua? Ilman toivoa ja vapaata tahtoa ihminen ei ole kuin elämänhallintaan kykenemätön sätkynukke. Uskon Nostradamuksen tapaan tulevaisuusvaihtoehtojen teoriaan, eri aikalinjojen verkostoon, josta haarautuu kaikkialle valtava määrä eri mahdollisuuksia. Nostradamus uskoi, että tietoinen ihminen kykenisi näkemään mikä tuleva aikalinja johtaisi tuhoon ja voisi muuttaa sen päälaelleen. Hän uskoi, että ilman tätä tietoisuutta ihminen olisi vain myrskyn keskelle heitetty ajopuu. Monet Nostradamuksen paljastamista profetioista ovat täynnä masentavia kauheuksia ja ne maalaavat erittäin kolkon kuvan tulevaisuudestamme, mutta hän totesi: “Jos näytän kauheimmat asiat, jotka voitte itsellenne tehdä, teettekö jotain muuttaaksenne sen?” Nämä kirjat on tarkoitettu avomieliselle lukijalle, joka kykenee pohtimaan tulevia tapahtumia eri näkökulmasta ja kykenee näkemään ajan mukautuvuuden, tulevaisuuksien muuttuvuuden, ja sen että me itse päätämme minkä monista poluista valitsemme.

Nostradamus tuskin halusi profetioidensa toteutuvan. Hänen egollaan ei ollut tarvetta saada vahvistusta niiden oikeellisuudesta. Hän halusi meidän romuttavan nämä kauhut ja todistavan ne vääriksi. Suurempaa palkintoa meedio ei voi toivoa kuin että tuhoisat ennustukset jäävät toteutumatta.

Ensimmäinen osa

YHTEYS

1. VIESTI OPPAALTA

Nostradamus — pelkkä nimi kantaa mysteeriauraa. Kuka hän todella oli? Aikojemme suurin profeetta vai huijari? Saattoiko hän todella ennustaa tulevaa vai kirjoittiko hän vain käsittämättömiä hämentääkseen ihmisiä ja jättääkseen heidät vastausta vaille? Ehkä kaikkia näitä, mutta se on varmaa, että hän oli aikojemme suurin mystisten arvoitusten kirjoittaja. Ei ole helppo tehtävä ylläpitää vuosisatojen ajan ihmiskunnan kiinnostusta yrittää ratkoa hänen arvoituksiaan, mutta ehkä hänen teoksensa eivät olisi säilyneet meidän aikoihimme asti, jos ne olisivat olleet liian selkeitä, jolloin hänet olisi saatettu julistaa hulluksi paholaisen liittolaiseksi, joka olisi ennustuksineen poltettu roviolla. On ymmärrettävää, että aitona profeettana hän olisi tarkoituksellisesti kirjoittanut teoksensa vaikeatajuisiksi, jotta utelias ihmisluonne jatkaisi hänen merkitystensä tulkintayrityksiä itse tapahtumiin asti. Jälkiviisastelu on mainiota. Hänen teostensa kääntäjät voivat yleensä nähdä hänen ennustuksensa *vasta* tapahtumien jälkeen.

Nostradamus eli 1500-luvun Ranskassa. Hän kirjoitti profetiansa nelisäkeiksi, jotka ovat nelirivisiä runoja. Niitä on lähes tuhat. Jokaisen nelisäkeen oli tarkoitus koskea tiettyä tapahtumaa, mutta hän teki niistä vaikeatajuisia lisäämällä latinaa ja muita hämääriä termejä oman aikansa ranskan kielen sekaan. Samalla hän käytti paljon symboleja, anagrammeja ja sanaleikkejä. Anagrammi tarkoittaa kirjainten järjestyksen muuttamista ja jopa niiden lisäämistä tai pois jättämistä. Ne ovat suosittuja sanaleikkien ystävien keskuudessa ja on yleisesti hyväksytty, että Nostradamus käytti niitä ennustuksissaan paljon, erityisesti silloin kun viittasi todellisiin nimiin.

Jotkut asiantuntijat ovat sitä mieltä, että monet hänen nelisäkeistään ovat pötypuhetta ja mahdollottomia ratkaista. Heidän mukaansa niiden yhtäläisyys todellisiin tapahtumiin on puhdasta sattumaa. He väittävät, että Nostradamus teki vain gigantisen huijauksen, joka edelleen kaikkien näiden vuosien jälkeen hämentää ihmistä, ja että hänen tulisi nauttia hyvät naurut onnistuttuaan huijaamaan ihmisiä näin pitkään. Profeetta tai huijari — hän on kyennyt ylläpitämään kiinnostuksen kipinää, joka tulee jatkumaan niin kauan kuin ihminen nauttii haasteista ja mysteereistä.

Seikkailuni kynnyksellä en todennäköisesti tiennyt tästä miehestä enempää kuin kukaan muukaan. Yliluonnollisista ilmiöistä kiinnostuneena olen toki

lukenut hänestä ja nähnyt Orson Wellesin selostaman tv-ohjelman *The Man Who Saw Tomorrow* [*Mies, joka näki huomisen*]. Nostradamus oli lääkäri ja oman aikansa mysteeri, sillä hän kykeni hoitokeinoihin, joihin muut lääkärit eivät kyenneet. En ollut ikinä tutkinut hänen nelisäkeitään. Kuka haluaisikaan? Ne ovat liian monimutkaisia. Rajallisella tuntemuksellani olin taipuvainen ajattelemaan, että hän oli aikaansa edellä ja saattoi varmasti kyetä näkemään tulevaisuuteen. Uskoin, että hän ei kyennyt ymmärtämään näkemäänsä ja käytti sen vuoksi näkyjensä kuvaamiseen symboliikkaa, kuten Raamatussa (erityisesti Ilmestyskirjassa).

En ikinä villeimmissä unelmissani voinut kuvitella ajatusta ihailemani miehen tapaamisesta tai toimimista hänen mystisten ennusteidensa tulkitsemisvälineenä. Regressionistina minulla on ollut hypnoosin avulla joitain jännittäviä seikkailuja ajassa ja tilassa elettyäni historiaa uudelleen asiakkaideni menneiden elämien kautta, mutta ajatus Nostradamuksen kanssa työskentelystä tai edes jonkin häneen liittyvän löytämisestä, ei ollut käynyt ikinä mielessäni.

Seikkailu alkoi petollisella viattomuudella ja yksinkertaisuudella. Osallistun säännöllisesti tapaamisiin sellaisten ihmisten kanssa, joita kiinnostavat yli-luonnolliset ilmiöt ja metafysiset aiheet. Käyn useissa tapaamisissa kuukausittain ja minusta tuntuu, että muiden kaltaisten henkien seura lataa akkujani. Samankaltaisia kiinnostuksen kohteita jakavien kanssa on aina hyvä vietää aikaa. On mainiota, että näin outojen aiheiden tiimoilta voi puhua vapaasti ilman syyttelyn pelkoa.

Yhdessä näistä tapaamisista vuonna 1985 tapasin ensimmäistä kertaa hyvin viehättävän nelikympäisen tummahiuksisen naisen — Elenan. Voin vieläkin muistaa ensimmäisen illan, jolloin hän astui tyttärensä kanssa huoneeseen kuin kaksi eksynyttä lammasta. Ryhmä tutki Seth-materiaalia, joka voi käydä melko monimutkaiseksi. Elena istui hiljaa silmät ammollaan kuunnellen keskustelua, josta ei ymmärtänyt sanaakaan. Myöhemmin hän kertoi tulleensa paikalle puhtaasti uteliaisuudesta ja hänestä tuntui kuin olisi astunut päiväkodista suoraan yliopistoon. Hän ei ymmärtänyt edes yksinkertaisimpia metafysisiä termejä, mutta jatkoi rohkeasti osallistumisestaan. Hän nautti läsnäolijoiden ystävällisyydestä ja avoimuudesta ja halusi oppia lisää näistä aiheista.

Tuolloin en tiennyt hänestä muuta kuin että hän oli mukana läheisen lomakaupungin ravintolatoiminnassa ja toimi vapaa-ajallaan muotokuvataiteilijana. Myöhemmin opin, että hänellä on kymmenen lasta, joista suurin osa oli aikuisia. Hän meni naimisiin lukioikäisenä ja jätti lukion kesken. Yksi tyttäristä oli kuuromykkä, joten Elena oli oppinut viittomakieltä. Elena sai ka-

tolisen kasvatuksen, mutta hänestä ei enää myöhemmällä iällä tuntunut siltä, että uskonto tarjoaisi vastauksia kysymyksiin. Tuohon aikaan hän alkoi tutkimaan eri protestanttisten lakkojen uskonkappaleita ja yritti löytää niistä lohtua. Hänen mukaansa mormoniuskonto käsitteli kuolemanjälkeistä elämää sellaisella tavalla, mihin hän saattoi uskoa. Hän matkusteli ja muutti perheineen paljon, ja he olivat juuri muuttaneet alueellemme Alaskasta. Hänellä oli ilahduttavan lämmin ja rakastava luonne. Elena teki pitkiä päiviä ravintolassa ja huolehti samalla perheestään, joten hän oli tapaamisissa usein hyvin väsyneen oloinen. Tästä saattoi päätellä, että hän todella oli kiinnostunut aiheesta, sillä muutoin hän olisi ollut kotona lepäämässä. Hän oli innokkaan utelias eikä ujostellut kysyä kysymyksiä yrittäessään ymmärtää tätä uutta kiinnostuksen kohdettaan eli yliluonnollisia ilmiöitä. Ryhmä rohkaisti häntä ja halusi auttaa häntä oppimaan.

Meille kävi ilmi, että aihe itsessään ei ollut hänelle tuntematon, vaikka hän ei hallinnutkaan yliluonnollisuuden muutoseikkoja. Hänellä oli 60-luvun lopulla kuolemanraajakokemus. Hänellä oli kohdunulkoinen raskaus, joka repeytyi ja täytti hänen vatsansa sisäisellä verenvuodolla.

Hän kuvaili kokemusta: ”Muistan miten päädyin leikkaussaliin ja ajattelin: ’Luoja, olen edelleen hereillä!’ Saatoin kuulla lääkärien ja hoitajien puheet ympärilläni. Sitten tunsin *valtavaa* kipua ja nousin äänen yläpuolelle. Kuulin kaiken, mutten tuntenut enää kipua. Sitten näin kaukana etäällä valkoisen valon ja aloin liikkumaan sitä kohti. Sillä hetkellä, aivan kuin valtava käsi olisi tarttunut minuun ja veti minut takaisin kehooni. Tämän aiheuttama kipu oli karmaiseva ja se vain paheni mitä lähemmäs kehoa tultiin.”

Herättyään hän hämmensi lääkäriä toteamalla: ”Tuntui kauhealta, että hoitaja totesi, ’En usko, että hän selviää’, vaikka olin täysin hereillä.”

Hämmentynyt lääkäri kysyi häneltä miten hän tiesi sen. Kuka oli kertonut hänelle? Elena vastasi painokkaasti kuulleen sen itse leikkaussalissa. Lääkäri pudisti päätään: ”Ei voi olla mahdollista. Et ollut enää tajuisasi edes siinä vaiheessa, kun tulimme leikkaussaliin.”

Hän todella kävi aivan kuoleman porteilla, sillä aviomies kertoi lääkärin epäilleen, että hän ei selviytyisi. Kokemuksen on täytynyt järkyttää lääkärin uskomusjärjestelmää, koska hän oli ärsyyntynyt ja pyrki useiden päivien ajan todistamaan Elenan tarinan vääräksi. Hän haastoi jopa kyseisen hoitajan tilanteesta, ja yritti vakuuttaa hänelle, että Elenan oli ollut mahdoton kuulla tätä. Mutta Elena ei taipunut. Hän ei ymmärtänyt tapahtunutta, mutta kenenkään olisi turha yrittää väittää hänelle, että sitä ei tapahtunut.

Henkilökunta oli ällistynyt hänen toipumisvauhdistaan, mutta heidän mukaansa hän ei enää ikinä voisi saada lasta. Utiset eivät lannistaneet Elena.

Hän haki miehensä kanssa toisen kuuron lapsen adoptiota, mutta ennen kuin hakemukset olivat valmiina, hänelle tapahtui ihme — hän oli raskaana ja odotti kymmenettä ja viimeistä lastaan.

Kuolemanraajakokemukset tulivat yleiseen tietouteen vasta 70-luvulla, kun tohtorit Elisabeth Kübler-Ross ja Raymond Moody tutkivat aihetta ja kirjoittivat kirjan *Life After Life*. Elena luki lehdestä muiden kokemuksista ja oli innoissaan huomattessaan, ettei ollut yksin kokemuksensa kanssa. Hän muisti miten oli heilutellut lehteä ja huutanut perheelleen: ”Katsokaa! Se on tapahtunut muillekin.” Hän ei itse ollut tarvinnut vahvistuksia kaikkien noiden vuosien aikana, mutta muiden kokemukset avasivat oven ylikuonnollisen ilmiön mahdollisuudelle.

Tuohon aikaan ryhmässä oli useita, jotka halusivat kokea hypnoosiregressio-nsa menneisiin elämiin, joten varasin heille aikoja. Minusta oli aina tuntunut, että tässä ryhmässä voisi olla hyviä kohteita, mutta tähän asti he olivat kokeneet vain normaaleja transsitiloja. Ryhmän kiinnostus metafysiikkaan ei lisännyt niiden kuvioiden todennäköisyyksiä tai mahdollisuuksia, joita itse olin tarkkaillut niin monia kertoja.

En koskaan tiedä mitä etsin ennen kuin löydän sen. Työskentelin useiden hyvien kohteiden kanssa ja sain paljon informaatiota, mutta tähyilen aina seuraavaa unissakävelijää, sillä tällainen kohde sopii tutkimuksiini kaikkein parhaiten, koska heillä on kyky astua niin syvään transsiin, että he muuttuvat täysin toiseksi henkilöksi. Heitä ei ole helppo löytää, mutta työtahtini parantaa mahdollisuuksia. En olisi arvannut, että juuri varttunut, hiljainen ja utelias Elena syöksisi minut seuraavaan uuteen seikkailuun.

Tarina yhteydestä Nostradamukseen kuulostaa niin uskomattomalle, että monet skeptikot pitävät sitä huijauksena, mutta tiedän itse, ettei Elena kiireisenä vaimona, äitinä ja ravintolanpitäjänä osoittanut minkäänlaisia taipumuksia yrittää keksiä näin monimutkaista huijausta. Ryhmätapaamisista tuli hänen kiireiseen aikatauluunsa harvinainen poikkeama, mutta perhe oli hänelle kaikkein tärkein.

Huomattuaan muiden varaavan aikoja regressioon, hän kysyi voisiko hänkin yrittää. Hänen ainoa motiivinsa oli uteliaisuus; hän halusi kokea miltä tuntuisi olla hypnoosissa. Aiemmin hän oli lukenut pelkkää kauhukirjallisuutta, kuten Stephen Kingiä, mutta nyt hän oli innokas oppimaan ylikuonnollisista ilmiöistä, vaikkei juuri tiennytäkään jälleensyntymästä. Hän ei ollut ikinä pohtinutkaan ajatusta aiemmista elämästään.

Ensimmäisessä sessiossa yllätyin miten helposti hän astui syvään unissakävelijätranssiin. Hän kumosi täysin teorian siitä, että kohteet pelaisivat varman päälle ja raportoisivat ainoastaan itselle tuttujen alueiden elämistä.

Hän astui niin outoon ympäristöön, ettei minulla ollut siitä aavistustakaan. Yleensä pystyn tunnistamaan alueen kyselemällä rakennuksista, vaatetuksesta, elinolosuhteista ja ympäristöstä, mutta en ollut kuullutkaan tällaisista rakennuksista. Hän kuvaili elämää kauppiana oudossa maassa, jossa kuolleiden munkkien ruumiit reunustivat buddhistisen temppelin seiniä. Munkit olivat kuolleet riippusillan romahdettua rotkoon. Myöhemmin herättyään hän piirsi rakennukset paperille, sillä ei muistanut koko sessiosta muuta kuin tämän ensimmäisen kohtauksen. He vaikuttivat aasialaisilta, mutta eivät näyttäneet viittaavan Japaniin tai Kiinaan.

Elena osoittautui heti ensimmäisessä sessiossa erinomaiseksi unissakävelijäksi, joten ehdollistin häntä avainsanan avulla eliminoimaan aikaa vievää aloitusvaiheen. Avainsanat voivat toimia jopa vuoden ja alitajunta hyväksyy ne kuin ne olisi annettu eilen.

Ennen ensimmäistä sessiotaan Elena ei ollut kokenut mitään muuttuneita tietoisuuden tiloja ja hän olikin todella innoissaan regression tuloksista.

Etsin alati Elenan kaltaisia unissakävelijöitä, joten halusin edetä hänen kanssaan pidemmälle. Hän oli valmis, kunhan se sopisi hänen kiireiseen aikatauluunsa, josta tulikin sessioiden suurin ongelma, sillä hän perui session usein viime hetkellä perhesyihin vedoten. Tämä alleviivasi sitä, että niin ryhmä kuin sessiotkaan eivät olleet hänen elämänsä merkityksellisimpiä osia. Päinvastoin, ne olivat lähes sattumanvaraista oheistoimintaa. Hänestä tuntui, että oli löytänyt uuden ja tärkeän uskomusjärjestelmän, mutta se ei ottanut kovinkaan suurta roolia hänen elämässään. Perhe ja työ olivat kaukana etusijalla.

Toisen sessiomme päivänä saavuin ravintolaan sulkemisaikaan. Hänellä ei ollut ajokorttia, joten aikomukseni oli kyyditä hänet kotiin töiden jälkeen sessiota varten ennen kuin hänen miehensä ja lapsensa saapuisivat ja varastaisivat hänen huomionsa. Ravintola oli edelleen täynnä ihmisiä. Elena selitti, että yllättävä turistitulva pitäisi ravintolan auki vielä pari tuntia, jonka jälkeen olisi myöhäistä sessiolle. Regressoitavien asiakkaiden löytäminen ei tuottanut ongelmia, joten ajoin juuri lähteä soittamaan listalta läpi muita potentiaalisia kohteita.

Mutta hän tarttui tiukasti käsivarteeni ja veti minut syrjään ja aneli: ”Odot vielä hetki. On tapahtunut jotain todella outoa. Minun täytyy saada puhua siitä. Odot pieni hetki. Palvelen muutaman asiakkaan.” Kasvojen ilme ja äänensävy olivat niin vakavat, että päätin jäädä. Seuraavan puolen tunnin ajan siemailin kokista ja tarkkailin hänen ryntäilyään edes takaisin keittiön ja ravintolan välillä, ja aika ajoin hän vilautti suuntaani hymyn kuin muistuttaakseen, että tämä oli tärkeää.

Viimein kiire helpotti ja hän pyyhki kätensä hätäisesti essuunsa ja istui mi-
nua vastapäätä. Hän tarttui käsiini ja sanoi intoa puhkuen: ”Mukavaa, että
odotit. En voi pidättää tätä enää sisälläni. Koin jotain todella outoa. Mitään
vastaavaa ei ole tapahtunut ikinä.”

Hän selitti, että outous tapahtui pari päivää sitten, kun hän oli käymässä
nukkumaan. Hän tiesi olevansa vielä hereillä sillä hetkellä, kun tiedosti mies-
hahmon seisovan sänkyänsä vierellä. Normaalitylanteessa hän olisi säikähtä-
nyt, mutta nyt hänestä tuntui seesteisen tyyneitä. Hahmo kertoi olevansa
Andy — hänen oppaansa.

”Ymmärräthän, että mitään tällaista ei ole sattunut ikinä. Minulla ei edes
ole aavistustakaan siitä, mikä on opas enkä varmasti tunne yhtään Andya.”

Selitin kärsivällisesti, että olen työni kautta huomannut miten jokaisella on
oma oppaansa, tai useita, jotka on värväty jo ennen syntymää. Jotkut kutsu-
vat heitä ”suojelusenkeleiksi” ja heidän tarkoituksensa on auttaa meitä elä-
mänpolullamme. Hän saattoi hyväksyä tämän järkeenkäypänä, koska se oli
harmoniassa hänen katolisen kasvatuksensa kanssa, mutta vielä enemmän
häntä hämmensi se mitä tämä hänelle kertoi.

”Hänen mukaansa tärkeintä oli, että jatkan työskentelyä kanssasi. Sitten
hän antoi viestin sinulle.” Minulle? Se oli yllättävää. ”En ymmärrä sitä,
mutta hän sanoi, että sinä ymmärrät. Hän sanoi, että sinun tulee julkaista
kirjasi, etkä saa luovuttaa. Hän sanoi, että tuolla puolella oli myös muita,
jotka olivat huolissaan siitä, että saatat menettää toivosi ja lannistua. He ha-
luavat sinun ymmärtävän, että kirjat ovat äärimmäisen tärkeitä.”

Tämä oli outo kokemus, koska en vielä tuolloin tuntenut Elenaa kovin-
kaan hyvin enkä ollut keskustellut kirjoituksistani hänen kanssaan. Hänellä
ei ollut hajuakaan kirjoistani eikä niiden aiheista tai vastoinikäymisistä saada
ne julkaistuiksi. Hän ei ollut myöskään tietoinen tuoreimmista takaiskuista,
jotka olivat ajaneet minut epätoivon valtaan saada niitä ikinä julkaistuiksi.
Tiesin, etten luovuttaisi, mutta tunsin tuolloin niin suurta yksinäisyyttä, että
toivoin edes jonkinlaista pientä merkkiä siitä, että työni ei ollut turhaa. Ehkä
tämä oli se merkki. Sen täytyy pitää paikkansa, koska Elena ainoastaan välit-
ti viestin, jota ei edes ymmärtänyt. Se sai hänet hämilleen, koska hän ei ym-
märtänyt viestin merkitystä, mutta tunsikin olevansa pakotettu välittämään se
minulle. Jonkun toisen kohdalla hän olisi saattanut epäröidä tilanteen nau-
rettavuuden vuoksi.

Hän huokaisi helpotuksesta, kun kerroin ymmärtäväni viestin. ”Ymmär-
rän, että kirjat ovat tärkeitä ja haluan ne julki, mutta *minä* en olekaan ongel-
ma, vaan kustantajan löytyminen ja vaikuttaa siltä kuin olisin umpikujassa.”

Tähän hänellä ei ollut vastausta, sillä viesti ei sisältänyt ratkaisua. Sen tar-

koitus oli ainoastaan tuoda toivoa ja rohkaisua. Tämä oli ensimmäinen tällainen kokemukseni. Ehkä ensimmäinen sessio oli avannut hänen yliluonnollista tietouttaan enemmän kuin uskoimmekaan. Hän sanoi haluavansa todella laajentaa kykyjään ja hän oli aloittanut meditoinnin, mitä hän ei ollut tehnyt koskaan aiemmin. Ehkä hänellä oli luontainen vastaanottokyky, joka alkoi nyt pulpahtelemaan pintaan. Mikä sitten oudon kokemuksen olikaan aiheuttanut, olin onnellinen, ettei se ollut säikäyttänyt häntä, jolloin hän olisi saattanut sulkeutua välittömästi ja seikkailumme olisi melko todennäköisesti jäänyt materialisoitumatta.

Meni useita viikkoja ennen kuin Elena vihdoinkin kykeni löytämään kiireisestä aikataulustaan aikaa regressiolle. Sessio pidettiin hänen kotonaan ja yksi hänen teini-ikäisistä tyttäristään oli läsnä. Käytin avainsanaa ja tarkkailin miten hän astui nopeasti ja vaivattomasti syvätranssiin. Ohjasin hänet siirtymään hänelle tärkeään elämään. Toimin näin usein silloin kun kohteella ei ole erityistä tarvetta löytää lähdettä fobialleen, ongelmilleen tai karmisille suhteilleen. Sen sijaan, että odottaisin jotain sattumanvaraista tapahtuvaksi, ohjaan heidät avaamaan sellaisen elämänarkiston, jolla on jokin tärkeä rooli heidän nykyelämässään. Tällä tavoin saavutetaan usein monia allistuttavia oivalluksia.

Elena huomasi olevansa mies, joka katseli isoa kaupunkia ympäröivää luonnonkivimuuria. Tämän jälkeen hän käveli kaupungin katua. Kasvojen ilmeistä saattoi kertoa, että jokin häiritsi häntä. Kysyin vaivasiko jokin häntä ja hän vastasi: ”Minun pitää mennä tapaamaan opettajaa.” Pyysin lisäinformaatiota ja hän tuli entistä levottomammaksi ja epäröi puhua aiheesta. Vaikutti siltä, että hänen sisällään raivosi äänetön kamppailu — samanaikaisesti hän tiesi, että hän ei saisi puhua asiasta, mutta silti hän halusi jakaa sen kanssani. Seurasi useita pitkiä taukoja. Hänen vastauksena olivat lyhyitä ja ne pirskahtelivat levottoman epäilyksen alaisina, aivan kuin hän olisi koko ajan epäröinyt voisiko puhua asioista lainkaan.

Pyrin rauhoittelemaan häntä. Olin kokenut vastaavaa aiemminkin ja se tapahtui usein silloin, kun asiaan liittyi jonkinlaista salamyhkäisyyttä. Tällöin henkilö saattoi kuulua yksityiseen tai mysteeriseen järjestöön, olla mukana jossain esoteerisessa tai se oli vain yksinkertaisesti jotain mistä he eivät voineet puhua. Kuten kirjassani *Jesus and the Essenes* toimiessani essealaisen opettajan kanssa tai muinaisten druidien kanssa; he ovat vannoneet valan salassapidosta eivätkä voi paljastaa näitä asioita kellekään — usein kuolemanpelosta johtuen. Pyydän heitä tällaisessa tilanteessa asettumaan tuon aikakauden vallalla olevaa moraalirakennetta vastaan, riippumatta siitä kuin-

ka paljon he haluavat vastata kysymyksiini. Pystyn usein kiertämään sen hienotunteisilla kysymyksillä tai inspiroimalla heitä luottamukseen, mutta on ollut hetkiä, jolloin mikään ei pysty läpäisemään tällaista kuorta. Elenan silmien liikkeistä, kasvojen ilmeistä ja epäroivista vastauksista saatoin epäillä, että tässä oli kyse juuri sellaisesta tapauksesta.

Kysyin opettajasta ja sain vastaukseksi ainoastaan, että hän oli erittäin oppinut mies, jonka tuli opettaa salassa. Äänensävyistä saattoi päätellä, että hän epäro'i jopa tämän sanomista. Pyrin rauhoittamaan häntä sanomalla, että ymmärsin hänen varovaisuutensa ja yritin saada lisäinformaatiota. Tuli pitkä tauko, kun kysyin joutuisiko hän vaaratilanteeseen, jos puhuisi. Hän pohiti vastaamista. Tällainen menettelytapa oli erittäin raskassoutuista. Vastaukset tulivat todella hitaasti ja tarkalla varovaisuudella, vaikka hän olikin ehdottomasti unissakävelijätulassa. Hänen äänensä oli erittäin lempeä ja rentoutunut, mikä teki seuraavista tapahtumista vieläkin odottamattomampia.

Viimeisen kysymyksen jälkeen tuli tauko, ja yhtäkkiä minua puhuteltiin itsevarmalla äänellä: ”Dolores! Tämä on Andy. Olen Elenan opas. Hän ei ole vielä valmis tähän!” Olin niin häkeltynyt, että mikrofoni melkein tipahti kästani.

Olin lievästi sanottuna yllättynyt. Olen tottunut yllätyksiin työssäni, mutta tämä yllätti totaalisesti. Muistin miten Elena oli aiemmin todennut, että viestini tuonut ilmestys kutsui itseään Andyksi. Oli kyse sitten todellisesta oppaasta, suojelijasta tai hänen alitajunnastaan, äänensävy oli niin arvovaltainen, että päätin olla väittelemättä hänen kanssaan. Tämä persoona puhui normaaliin tahtiin ja oli erittäin itsevarma. Vaikka kyse olisikin hänen alitajunnastaan, sillä oli selvästi hänen hyvinvointinsa sydämellään, joten olin varma, että ”sen” kanssa keskusteleminen ei laittaisi häntä vaaraan. Vakuumitin sille, että voisimme helposti perääntyä, jos Elena ei ollut vielä valmis, vaikkakin nähnytkään keskustelunaiheesta mitään ongelmallista.

Hän jatkoi: ”Hän on hämmäntynyt, ja vaikka tämä elämä Nostradamuksen kanssa on tapahtunutkin hänelle, hän ei ole vielä aivan valmis sen tarkasteluun.”

Nostradamus? Mitä hän tarkoitti? Oliko Elena kokenut elämän tuon suuren meedion seurassa?

Silmäys hänen tyttärensä kertoi, että hän oli vielä minuakin hämmäntyneempi siitä, mitä hänen äitinsä suusta tuli ulos. Saatoin ainoastaan kohauttaa olkapäitani. Minun oli loppujen lopuksi tarkoitus valvoa sessiota, vaikkakin ymmärtänytkään ollenkaan mitä oli tapahtumassa. Käytän aina suojaavaa valkoista valoa, mutta halusin varmistua siitä, että tämän entiteetin ainoa aikomus oli auttaa häntä.

D: Haluan sinun ymmärtävän, että hänen hyvinvointinsa on tärkein huolenaiheeni. Minulle on erittäin tärkeää, että häntä suojellaan ja hänestä huolehditaan.

E: Tietysti! Tiedän. Olemme erittäin tyytyväisiä siitä miten käsittelet asiakaitasi. Juuri suojelevaisuutesi vuoksi haluammekin toimia kanssasi. Olen yrittänyt tätä aiemmin. Hän on itsepäinen, mutta hän... hän ymmärtää vielä. (Ääni kuulosti lasta nuhtevalta äidiltä.)

D: Ehkä voimme tutkia tätä elämää myöhemmin, kun hän on valmiimpi.

Ei ollut aikaa pohtia tapahtunutta, kun minut ohjeistettiin viemään hänet toiseen aikaan. Mitään tällaista ei ollut tapahtunut koskaan regressioissani. Entiteetti ilahtui, kun hyväksyin hänen pyyntönsä.

D: Haluatko viedä hänet jonkin mitä hän voi tarkastella?

E: Parempi, että sinä teet sen. Eräs hänen viimeaikaisista elämistään on hänelle turvallisempi. (Tauko) 1800-luvulla.

Valmistauduin ohjaamaan hänet kyseiseen elämään, mutta ääni esti minua. Hänellä oli selvästi vielä asiaa minulle. Olin jälleen yllättynyt. Tämä kaikki oli täysin uutta minulle.

E: Kertoiko hän sinulle mitä pyysin? Että haluan sinun jatkavan sitä mitä teet? Me kaikki haluamme.

D: Kyllä, mutta olet varmasti tietoinen kohtaamistani haasteista.

E: Kyllä, mutta ne eivät ole ongelma. Sinua testataan.

D: Joskus tuntuu siltä, että hieman liikaa.

E: Älä ajattele niin, äläkä lannistu. Toimintasi on erittäin tärkeää. Me kaikki tarkastelemme tilannetta ja osa meistä on todella turhautuneita, koska emme pysty puhumaan.

D: Tunnetko minun oppaani?

E: En. Emme tiedosta toisiamme, yksitellen tai henkilökohtaisesti, sillä olemme eri tasoilla ja jotkut ovat korkeammilla tasoilla kuin minä. Mutta me... pahoittelen, sillä käytän hänen tuntemiaansa sanoja. On jotain minkä tiedostamme, aivan kuten te tiedostatte ilmakehän, vaikka ette näe sitä. Meille löydetään yhteinen sävel. Jopa opas saattaa ahdistua siitä viekö polku oikeaan suuntaan. Te kaikki olette oikealla polulla — osa poluista vain on hieman mutkaisempia. Pidä vain liekkiä yllä; ihmisille tulee tekemään todella hyvää lukea kirjojasi. On myös negatiivisia voimia, jotka vastustavat tätä. Se on... no, helpoiten heidät voi selittää siten, että kutsun heitä ”pikkulapsiksi”. He

eivät halua sellaista kehitystä, että ihmiset voisivat edistyä läpikäymättä lukemattomia inkarnaatioita, mutta olemme tulleet pisteeseen, jossa *kaikki* voi valaistua ja tätä vastaan taistellaan ja sitä yritetään tukahduttaa. Toki tukahduttamista esiintyy toisinaan tietämättömien keskuudessa, mutta juuri nyt tämä tapahtuu myös eri tasoilla. Yleisön reaktio tulee olemaan positiivinen. Saat jaettua yleiseen tietoisuuteen, että tämä on totuus ja samalla tulee olemaan tämä pieni ryhmä, joka kieltää sen ja on sitä vastaan, mutta sinun toimintasi on erittäin tärkeää ja sinun tulee pysyä oikeilla raiteilla. Voin muiden tavoin aistia, että alat olemaan todella lannistunut, joten sinun on tärkeää tietää miten arvokasta työtä teet.

Tämän jälkeen entiteetti neuvoi minulle minne kirjani kannattaa lähettää ja samalla niiden sisältämät aikaelementit, jotka kaikki ovat toteutuneet tähän mennessä. Samalla hän neuvoi olla poistamatta Jeesukseen liittyvää materiaalia, kuten muutama yhtiö oli ehdottanut, eikä Elena voinut mitenkään tietää tätä. Sitten hän antoi Elenalle viestin siitä miten meditoida ja olla vastaanottavampi hänen kommunikoinnilleen ja neuvoilleen. Hänen mukaansa session alussa koettu elämä on tärkeä ja meidän sallitaan nähdä se myöhemmin. Sitten hän pyysi minua viemään Elenan 1800-luvulle, josta hän löytäisi helpommin lähestyttävän elämän.

Hyvästelin tämän hämmästyttävän entiteetin ja ohjasin Elenan tuohon ajanjaksoon. Hän astui välittömästi arkielämäänsä naiseksi, joka oli naimisissa utteran viljelijän kanssa 1800-luvun Kansasissa. Aiemman yllättävän kokemuksen jälkeen tämä elämä tuntui erittäin tylsältä ja sen yksityiskohdat olivat merkityksettömiä, mutta tämä sopeuttamisjakso oli tarpeellinen hänen kannaltaan.

Oli kyse sitten todellisesta oppaasta tai hänen alitajunnastaan, tämä vain vahvisti uskomustani siitä, että normaalitilanteissa kohteilleni ei näytetä sellaista mitä he eivät vielä pysty käsittelemään. Tämän vuoksi he näkevät yleensä aluksi pitkävetaisen ja tavallisen elämän. Sama kuvio toistui joka kerta. Tästä kokemuksesta teki epätavallista se, etten ollut kertaakaan aiemmin kohdannut näin suoraa väliintuloa, puhumattakaan siitä, että hän identifioi itsensä erilliseksi persoonaksi. Kokemus oli erittäin epätavallinen, mutta minun tulee muistuttaa itseäni siitä, että tällaisessa toiminnassa tulee aina odottaa odottamatonta. Hänen tyttärensä oli yhtä yllättynyt Elenan oppaan väliintulosta ja vieläkin yllättyneempi, kun kerroin hänelle, että tällaista ei ollut tapahtunut aiemmin.

Elena heräsi ja ilahtui maalaisnaisen regressiosta, vaikka minusta se olikin erittäin tylsä. Hän yllättyi siitä, että Andy oli keskeyttänyt session, eikä muistanut sitä lainkaan, mutta hän muisti epämukavan tunteen session alussa.

”En muista paljoakaan, mutta se tuntui epämukavalta. Aivan kuin olisin pettänyt luottamuksen. Tunnen todella vahvasti, että se elämä todella tapahtui. Siinä oli jotenkin kyse opettajasta ja siitä miten hänen opetuksensa olivat tuohon aikaan erittäin luottamuksellisia. Tuntui todella ahdistavalta puhua niistä. Olin sisäisissä tunnekuohuissa, aivan kuin olisin rikkonut jonkinlaista sääntöä tai jotain. Tiedätkö mitä tarkoitan?”

Kysyin tietääkö hän mitään 1500-luvulla eläneestä Nostradamuksesta. Hän ei ollut ikinä kuullutkaan tästä eikä osannut edes lausua hänen nimeään.

Ehkä tästä syystä hänen oppaansa astui väliin; hän saattoi aistia Elenan sisäisen myllerryksen. Itse saatoin nähdä vain, että hän oli levoton. Normaalisti kohde voi muuttua objektiiviseksi tai hypätä ulos kohtauksesta toiseen, jos jokin alkaa vaivaamaan. Hän saattaa myös herättää itsensä, jos kokemus käy liian vastenmieliseksi. Oppaan väliintulo oli ilmeisesti Elenalle tarpeellinen. Kuka tietää? Olin epävarma mitä tästä pitäisi ajatella. Olen viimeinen, joka tietää mitä todella tapahtui tai miksi. Koko juttu hämmensi myös Elenaa ja tiesin hänen olleen niin syvässä transsissa, ettei hänellä ollut tietoista kontrollia tapahtumista. Opa puhui myös asioita, joista Elenalla ei ollut tietoa, mutta tapahtunut ei aiheuttanut minussa levottomuutta. Uteliaisuuteni oli herännyt ja mielestäni meidän tuli syventyä aiemmin koettuun elämään, jos Andy antaisi siihen luvan.

2. DYONISUKSEN KOHTAAMINEN

Kului kaksi kuukautta ennen kuin pystyimme tapaamaan seuraavaa sessiota varten. Turistikausi oli kiireimmillään ja ravintola tulvi asiakkaita. Myös tilatut muutokuvat pitivät Elenan kiireisenä. Hän pyrki varaamaan joka päivä pienen hetken meditaatiolle, koska tunsi sen tynnyttävän mieltään ja auttavan häntä rentoutumaan. Hän oli varma, että Andy kävi muutamaan otteeseen hänen luonaan rohkaisemassa ja auttamassa ongelmien kanssa. Olin myös itse ollut kiireinen muiden asiakkaiden kanssa eri projekteissa ja näin Elenaa ainoastaan ryhmätapaamisissa. Vihdoin sessiollemme koitti aika hänen vapaapäivänään.

Annoin avainsanan ja hän vajosi syvätranssiin ja pyysin häntä palaamaan hänelle tärkeään aikaan. Toivoin, että voisimme astua uudelleen elämään opettajan kanssa, mutta kaikki riippui hänen suojelevasta alitajunnastaan. Minulla ei ollut aavistustakaan minne päätyisimme, mutta tiesin, että se olisi tärkeä Elenalle, jos ei sitten minulle.

Hän astui kohtaukseen ja oli jälleen sama mies, joka kulki tietä pitkin tapaamaan kaupungin laitamilla asuvaa opettajaa. Vaikutti siltä, että olimme jälleen yhteydessä samaan elämään, mutta tällä kertaa hänen vastauksensa olivat paljon spontaanimpia. Hän vaikutti levolliselta, vaikka epäroikin hetkittäin vastaamisen kanssa. Tuin häntä ohittamaan aiemman session vaihtololupauksen, mutta hän oli edelleen varovainen, vaikka puhuikin kanssani nyt levollisemmin. Hän totesi olevansa yksi kuudesta tämän opettajan oppilaasta. He tapasivat toisinaan ryhmänä, mutta he saivat myös yksityisopetusta. Hän totesi syvää kunnioitusta tuntien: ”Hän opettaa minua tutkimaan elämää; miten parantaa kehoa, miten parantaa mieltä, miten nähdä tulevaa. Hän tietää enemmän kuin yksikään toinen maan päällä.”

D: Mielestäni nuo ovat maimioita asioita. Miksi se pitää salata?

E: Ihmiset ovat taikauskaisia. Kirkkoväki... katolinen kirkko.

D: Täytyykö tämän miehen piilotella uskomustensa takia?

E: Ei. Hän on hyvä lääkäri, mutta samalla hän on *kaikkien* asioiden lääkäri. Osan asioista hän pitää salassa.

Yritin selvittää kuka tämä opettaja oli ehdollistamatta hänen mieltään. Hän

ei tiennyt kaupungin nimeä tai vuosilukua, mutta tämä ei ollut ihme. On todistettu tieteellisesti, että transsissa oleva henkilö käyttää pääasiassa mielikuvituksen ja visualisoinnin sisältävää oikeaa aivolohkoa. Nimet ja päivämäärät ovat aivojen vasemmassa lohkossa, joka on analyyttinen ja looginen. Asiantuntijoiden mukaan alitajunta ei ymmärrä numeroita eikä aikaa. Yksityiskohdat ilmaantuvat lopulta, jos kohteen kanssa työstää samaa elämää pitkän aikaa, mutta alkuvaiheissa raaputamme vasta pintaa, joten virheet nimissä ja päivämäärissä ovat yleisiä ja ne voidaan jättää huomiotta. Tarina ja tunnetilat ovat tärkeimmät ja voin yleensä määrittää sijainnin kysymyksillä. Johtolankoja metsästävän etsivän tavoin vastauksia voidaan käyttää paikannukseen ja aikaikkunan selvittämiseen. Hän kuvaili vaatteitaan: ”Minulla on damaskihousut, jalkineet, paita ja housut. Viitassani on huppu.” Hän oli keski-ikäinen mies nimeltä Dyonisus. Tiesin, että näin oudolta ja ulkomaa-laiselta kuulostavan nimen lausuminen tuottaisi minulle vaikeuksia.

Päätin siirtää hänet eteenpäin hetkeen, kun hän olisi opiskelemassa opettajan talolla. Hän päätyi sinne välittömästi ja alkoi kuvailemaan kohtausta.

E: Huone on iso. Näen pöydän ja kirjoja. Ylös johtaa portaat, jotka vievät talon sisäänkäynnille.

D: *Eli olet kellarissa?*

E: Kyllä. Seinän vieressä on tulisija. Edessämme on korotettu tulisija ja istumme tyynyillä tuijottamassa tulta. Opettajan mukaan voimme tällä tavoin puhdistaa mielemme.

D: *Onko siellä muita?*

E: Kaksi muuta minun ja opettajan lisäksi.

D: *Miehiä vai naisia?*

E: Miehiä. Ei naisia!

D: *Onko siihen syy miksi naisia ei sallita?*

E: Kuuluu tämän ajan kulttuuriin. Vain miesten sallitaan oppia. Ymmärrän naisten oppimistarpeen, mutta luokkayhteiskunta ei ole sallinut sitä.

D: *Tarkoitatko, että yhteiskunnassanne on eri luokkia?*

E: Kyllä. On varakkaat ja on työläisluokka, joka koostuu lääkäreistä, tukku-kauppiaista ja liikkeenharjoittajista, ja sitten on köyhälistö, joka tekee kaikkein vähäpätöisimmät työt. Kauppiassukujen miehet oppivat lukemaan ja kirjoittamaan ja kaiken muun kaupankäyntiin tarvittavan. Olen ollut hyvin onnekas, sillä perheelläni on ollut tarpeeksi rahaa, jotta saatoin jatkaa opin-
tojeni välttämättömien opintojen jälkeen.

Dyonisus oli noin kolmekymppinen ja naimaton.

D: Eli ainoa toiveesi on oppia mestarilta?

E: Niin. Opittavaa näyttää olevan todella paljon.

D: Kuinka kauan sinun tulee vielä käydä yliopistoa, jotta valmistut lääkäriksi?

E: Opintoni riittävät jo, mutta haluan jatkaa oppiakseni lisää. Työskentelen mieluummin Nostradamuksen kanssa, koska hänellä tuntuu olevan tarvittava tieto, ei pelkästään ihmisten auttamiseksi lääkärinä, vaan myös itsen auttamiseksi.

Olin innoissani, kun hän mainitsi Nostradamuksen. Arvelinkin Andyn kertoman perusteella, että hän saattaisi olla opettaja, mutta nyt olen ymmälläni mitä häneltä tulisi kysyä. Yritin muistella mitä olin hänestä lukenut ja pohdin kuinka paljon yksi hänen oppilaansa voisi todella tietää hänestä.

D: Oletko ajatellut kuinka kauan aiot opiskella hänen kanssaan?

E: Toivon, ettei se pääty ikinä.

D: Olisi hienoa, jos voisit olla samanaikaisesti lääkäri ja jatkaa hänen kanssaan. Ovatko kaikki hänen oppilaansa samassa oppimisvaiheessa?

E: Eivät. Kolme muuta aloitti suunnilleen samaan aikaan kuin minä, mutta kaksi aloitti myöhemmin.

D: Opettaako hän teitä kaikkia kerralla vai pitääkö hän eri luokkia?

E: Kehon parantamisesta opimme yhdessä — mielen opetuksista erikseen.

Pyysin Elenaa kuvailemaan Nostradamusta: hänellä oli pitkä, ruskea tukka ja parta ja suuret silmät. Hän ei ollut vielä kovin vanha ja oli toiminut lääkärinä kymmenisen vuotta. Dyonisus totesi työskentelevänsä päivittäin hänen oppipoikanaan, auttaen häntä ja samalla oppien häneltä käytännössä.

D: Mitä erityisen hyödyllistä hän on opettanut sinulle?

E: Näkemään. Avaamaan mieltä. Kuulemaan.

D: Se on erittäin tärkeää. Eikö hän kirjoittanutkin opetuksistaan?

E: Kyllä. Hän sanoo, että ihmiset tulevat oppimaan häneltä vuosia eteenpäin.

D: Olen kuullut myös, että hän kirjoittaa vaikeaselkoisten riimien tai arvoitusten tai mysteerien avulla. Pitääkö paikkansa?

E: Pitää. Ne eivät ole vaikeaselkoisia, jos on valmis ymmärtämään, mutta ne voivat olla käsittämättömiä, jos ei ole valmis.

D: Eikö olisi helpompi kirjoittaa ne tavalliseen tapaan?

E: Tuolloin ne pelottaisivat heitä, jotka eivät ole valmiita eivätkä ymmärrä.

D: Onko hän koskaan maininnut mistä hän saa kaiken tämän informaation? (Hän vastasi painokkaasti: Kyllä!) Voisiko jakaa sen kanssani?

E: On niin paljon sanottavaa.

D: Jostain meidän on aloitettava.

Häntä hämmensi mistä aloittaa tai miten selittää se minulle. Hän aloitti kangerrellen.

E: Tuli... avaa polun.

D: Tarkoitatko tulen tuijottamista?

E: (Painottaen) Kyllä! Mielen silmä näkee tulen. Luoksesi saapuu ääniä autamaan ja opastamaan. Pääset sisälle... itseesi. Se pitää valmistaa. Keho ja mieli tulee tynnyttää. Tulee käyttää elementtejä opastuksen aloittamiseksi, neljää elementtiä.

D: Onko hän antanut harjoitteita tyyneyden saavuttamiseksi?

E: Äänesi kertovat sinulle mikä harjoitus sopii parhaiten. Opettajamme auttaa sen kokonaisvaltaiseen käyttöön. Tuleen tuijottaminen auttaa hallitsemaan harhailevaa mieltä.

Kuulosti perusmeditaatiolta. Tulee keskittyä johonkin, jotta siitä on hyötyä. Tulen sijasta voidaan käyttää muitakin kohteita.

D: Onko sen pakko olla tuli vai voisiko se olla jokin muu?

E: Tuli symboloi valoa. Hän käyttää monia tapoja. Tuli on yksi niistä, joita hän opettaa oppilailleen.

Halusin tietää enemmän muista metodeista, mutta hän häiriintyi jälleen ja muuttui levottomaksi.

E: Kuulen... kuulen tällä hetkellä monia eri ääniä.

Kysyin mitä ne kertoivat, mutta se vaikutti sekamelskalta ja hän pelkäsi kadottavansa minun ääneni niiden sekaan. Annoin mielikuvia siitä, että hän kuulisi minun ääneni aina selkeänä ja muista erottuvana, mutta hän oli edelleen hämillään.

E: Ne eivät ole... ne ovat äänten osia... Ne yrittävät kertoa asioita, joita en ymmärrä.

Hän oli selvästi meditatiivisessa tilassa ja keskittyi ääneni lisäksi johonkin muuhun. Olisi hyödytöntä yrittää kysellä häneltä näin häiritsevissä olosuhteissa, joten siirsin hänet kohtauksen ulkopuolelle. Pyysin häntä siirtymään asuinpaikkaansa, missä hän söi ja nukkui ja hoiti arkiaskareitaan. Häiriöt olivat ilmiselvästi poissa. Hän ei asunut perheensä kanssa, mutta jakoi tämän tilan toisen Nostradamuksen oppilaan kanssa, jonka nimi oli Tellvini. Pyysin häntä kuvailemaan taloa. Hän sanoi: ”Se on oikein mukava, mutta ei minulla ole tarvetta materiaalille.”

Heillä oli taloudenhoitaja, joka asui heidän kanssaan ja teki heille ruokaa. Dyonisus piti naisen valmistamista kaloista ja leivistä. Ruoanvalmistus tapahtui ulkoseinän läheisyydessä missä oli pöytiä ja tulisija. Pohdin miten hän rahoitti kaiken ja hän vastasi, että raha tuli perheeltä. Tämä oli ilmiselvästi syy siihen, että hänen ei tarvinnut työskennellä.

Hän istui pöydän ääressä lukemassa. Se ei olisi muutoin ollut epätavallista, mutta hän sanoi lukevansa ”Kadonneita kirjoja... Jumalan kirjaa.” Ilmeisesti hän tarkoitti Raamattua.

D: Niin. Olen kuullut, että jotkut kirjat olivat kadonneet. Kukaan ei tiedä mitä niissä sanotaan.

E: Kirkon sisällä on henkilöitä, jotka yrittävät erotella ja poistaa osia.

Kirja oli ranskan kielellä, mutta hän osasi myös latinaa, joten hän oli mitä ilmeisimmin hyvin koulutettu.

D: Miten löysit kirjat?

E: Opettajan avulla. Hänen mukaansa on tärkeää tietää *kaikesta*.

D: Olen samaa mieltä. Mitä osaa luet parhaillaan?

E: Kristuksen lapsuudesta.

Olin tästä luonnollisesti itse kiinnostunut, sillä kirjoitimme tuohon aikaan uusiksi *Jesus and the Essenes* -kirjaa, joka käsittelee Kristuksen elämää. Se oli mielessäni niin pääällimmäisenä, että minun oli haastavaa keskittyä muihin projekteihini. Muiden ajanjaksojen kysymysten miettiminen tuotti vaikeuksia. Tämä oli osasyynä siihen, että minun oli vaikea muodostaa kysymyksiä Nostradamuksesta. Tiesin tämän olevan valtaisa mahdollisuus saada selville lisää kuuluisasta meediasta, mutta en saanut mieltäni irti Jeesus-projektista, joten Dyonisuksen mainitessa Jeesuksen lapsuudesta, tartuin mahdollisuu-teen kartuttaa myös toisen kirjan informaatiota. Pyysin häntä jakamaan lukemansa kanssani.

E: Hänellä oli jo hyvin nuorena hallussaan ne voimat, joista hänet vanhemmalta iältä tunnetaan, mutta hänellä ei ollut sitä myötätuntoa, joka hänellä aikuisena tulisi olemaan ja toisinaan hän käytti lahjojaan tieteen tahtoen väärin ja ilkkurisesti. Hän sai leikkikaverin kaatumaan kuolleen maahan, koska oli tälle vihainen, mutta palautti hänet henkiin, koska oli pahoillaan hänen puolestaan. Näitä asioita he poistavat siitä. Ihmiset haluavat tietää vain hyvistä jutuista.

D: Oletan, että he eivät halua ihmisten tietävän, että Hän koki inhimillisiä tunnetiloja. Onko tuolla kirjan osalla oma nimi vai kuuluuko se samaan yhteen kirjaan?

E: On monia eri vaiheita... siirtymiä, mutta kaikki ne ovat yhdessä kirjassa.

D: Mietin sitä, että kirja saattaisi sisältää eri osioita tai jotain, jolla on sen kirjoittajan nimi (Kuten nyky-Raamatusta).

E: (Tauko) Minulla ei ole sellaista tietoa.

D: Mitä muuta se kertoo Kristuksen elämästä, jonka he aikovat poistaa?

E: Hänen perheestään; veljistä, siskoista, typeristä teoista. Hän oli tavallinen kasvava lapsi ja heidän mukaansa näin ei olisi pitänyt olla.

Kirja ei kuulemma kertonut miten suuri perhe hänellä oli, mutta se kertoi joitain tapahtumia hänen elämästään.

E: Aivan kuin tässä olisi katkelmia eri asioista ja osa alkuperäisistä tarinoista olisi jo poistettu.

D: Onko mitään varhaisvaiheista, kuten syntymästä?

E: On, mutten voi muistaa.

Ajattelin tehdä pienen kokeen. Ikinä ei voi tietää millä tavoin voi saavuttaa tuloksia. Kaikki on sattumanvaraista, eikä ole mitään ohjenuoraa. Pyysin häntä katsomaan sitä osaa ja lukemaan minulle. Hän oli siihen täysin valmis. Kirja oli siinä järjestyksessä, että se olisi helppo löytää. Sitten tapahtui jälleen jotain hämmäntävää. Hän mitä ilmeisimmin löysi oikean kohdan ja luki sitä itsekseen, mutta jostain syystä hän ei voinut toistaa sitä minulle.

E: Pahoittelen, en voi. En tiedä miksi. (Hänen olonsa vaikutti epämukavalta.) Tuntuu kuin rinnassani olisi paino.

En ymmärtänyt mitä hän tarkoitti, mutta en halunnut hänelle epämukavaa oloa. Oletin, että hänen alitajuntansa oli edelleen sidoksissa johonkin vaihtokoodiin eikä ollut täysin valmis paljastamaan kaikkea.

D: Onko se jotain mistä sinun ei pitäisi puhua?

E: Aivan kuin se ei olisi vielä... tunnettua.

D: Mutta sinun sallitaan lukea se?

E: Niin, mutta äänet kertovat minulle... (Yllättyneenä) Sen ei ole tarkoitus tulla kauttani! Tulet vastaanottamaan sen toisesta lähteestä.

En osannut kuvitellakaan mitä hän tarkoitti, mutta minun tuli leikkiä mukana: ”Pohdin, että ehkä he eivät luota minuun.”

E: (Painokkaasti) Ei! Siitä ei ole kyse.

Kaikki loput kysymykset kadonneista kirjoista kaikuivat kuuroille korville, joten tiesin, että oli aika vaihtaa aihetta. Mietin asuiko Nostradamus hänen lähellään.

E: Hänellä on useita koteja; joskus hän asuu toisten kanssa, joskus taas perheensä kanssa.

D: Sanoit, että hän on lääkäri. Onko hänellä sairaala tai tunnetko edes sitä sanaa?

E: Hän hoitaa ihmisiä heidän kodeissaan.

D: Opiskeliko hän pitkään?

E: Lääkäriksi? Ei kovin pitkään. Hän kykeni ymmärtämään kaiken hyvin nopeasti.

D: Entä tämä toinen koulutus, mielten kanssa. Opiskeliko hän sitä jossain?

E: Useat viisaat miehet opettivat häntä.

D: Opetettiinko sitä samalla kun hänelle opetettiin lääkärintoimea?

E: Osaa kyllä, mutta suurin osa siitä tuli myöhemmin.

D: Kerroit, että hänellä oli tavanomaisten lääkärimetodien lisäksi muita hoitometodeja. Voitko kertoa siitä lisää?

E: (Hän oli hiljaa ja vaikutti jälleen hämmentyneeltä.) En tällä kertaa. (Ääni muuttui itsevarmemmaksi. Oliko se Andy?) On paljon asioita, jotka sinun tulee tästä elämästä tietää, mutten ymmärrä... he vain estävät osan siitä.

D: Ei se häitää, jos he haluavat minun odottavan. Minulla riittää kärsivällisyyttä. Haluan, että voit turvata ja luottaa minuun.

E: He luottavat sinuun, mutta sanovat, että osa jotain muuta, jonka opit, tulee yhdessä tämän elämän kertomisen kanssa, eikä ole mitään järkeä oppia nyt vain pientä osaa siitä. Tulet oppimaan jotain toisesta lähteestä, joka sekoittuu tämän elämän kertomiseen.

En ymmärtänyt mitä he tarkoittivat, mutta tunsin velvollisuudekseni jatkaa tämän mukaisesti. Ehkä se loksahaa paikoilleen myöhemmin.

D: Eli hekö haluavat, että teen sen ensin ennen kuin me jatkamme?

E: Se tapahtuu ensin ja tiedät sen kyllä.

D: Ja sitten liitän nämä kaksi yhteen?

E: Kyllä. Se selkeytyy sinulle. Voit... tulemme keskustelemaan uudelleen.

D: Kyllä. Odotan sitä innolla, sillä etsin lakkaamatta tietoa. Olen hyvin iloinen, että he antoivat sinun puhua kanssani. Viime kerralla he eivät halunneet sinun puhuvan siitä. Tämä on rohkaisu, jos he ajattelevat, että sinun tulisi tietää tästä elämästä. Onko jotain tiettyä, jonka he toivovat sinun tietävän mistä voit puhua?

E: (Pitkä tauko) Ei tällä kertaa.

D: Oletan, että tästä syystä näitä tuntemuksia herätellään. Opittua ei ikinä viedä pois. Se on aina olemassa.

E: Se on osasyy. Tässä elämässä on sinulle paljon opittavaa ja jokin siihen liittyvä tapahtuu ennen kuin palaat.

Oivalsin olevani hieman sekaisin siitä mitä kysyä Jeesus-materiaaleista johdettujen huolieni takia.

E: Palatessasi tiedät mitä kysyä. Se ilmenee sinulle.

He eivät sallineet meille lisäinformaatiota, joten ainoaksi vaihtoehdoksi jäi palauttaa hänet täyteen tietoisuuteen. Olin aavistuksen huojentunut, sillä ajatukseni oli liiaksi toisaalla, jotta olisin voinut antaa kaiken huomioni ja energiani projektille sillä hetkellä. Mitä ilmeisimmin he aistivat tämän. Ajattelin edelleen, että olisi mielenkiintoista tietää lisää Nostradamuksesta, mutta millaista tietoa oppilaalta voisi saada? Paljonko hän oli oppinut? Oliko Nostradamus opettanut hänelle mitään nelisäkeiden todellisesta merkityksestä, ja vaikka olisikin, kykenisikö hän ymmärtämään sitä? Tuohon aikaan ajattelin, että hänestä saattaisi saada jotain tietoa siltä ajalta, jolloin Dionisus tunsu hänet, ehkä joitain hänen hoitometodeistaan, mutta tuskin mitään intiimiä Nostradamuksen sisäisistä ajatuksista ja näyistä. Näissä olosuhteissa ajattelin, että voisin ehkä saada sen verran informaatiota, että sitä voisi käyttää jonkin tulevan kirjan yhdessä luvussa, mutta ei varmasti sen enempää. Mutta Dionisus oli varmasti oikeassa siitä, että palatessani olisin varmasti varautunut paremmin kysymysten esittämiseen.

Jotain outoa todella tapahtui ennen paluutani. Dionisus ei tarjoaisi minulle

tietoa Jeesuksesta, koska hänen mukaansa se tulisi jonkun muun kuin Elenan kautta. *A Soul Remembers Hiroshima* ja *Jesus and the Essenes* kirjoihin materiaalia tarjonnut lähde, Katie Harris [pseudonyymi], oli muuttanut pois ja viimeistelin Kristuksen elämästä kertovan kirjan uudelleenkirjoitusta. Tuntui, että siinä oli vielä joitain aukkoja, jotka haluaisin täyttää. Samaan aikaan, kun toimin Elenan kanssa, työskentelin myös Brenda-nimisen nuoren opiskelijan kanssa, joka opiskeli musiikkia paikallisessa yliopistossa. Myös hän oli erinomainen koehenkilö ja olin jo saanut häneltä suuren määrän tärkeää tietoa tulevia kirjoja varten. Nämä kolme naista eivät tunteneet toisiaan ja he asuivat eri kaupungeissa.

Pari viikkoa Elenan session jälkeen työskentelin Brendanin kanssa ja tapahtui jotain outoa. Hän oli syvätranssissa ja samalla outo ääni ilmoitti yhtäkkiä, että sillä oli informaatiota, joka tulisi lisätä Jeesus-materiaaliin. Se toimitti tunnin ajan vastauksia, joita olin etsinut muutamien aukkojen täyttämiseksi. Kun myöhemmin lisäsin tiedot oikeille paikoille, ne sopivat tekstiin niin täydellisesti, että vaikuttivat olleen siinä aina. Kirjasta 99 prosenttia tuli Katielta ja vain pieni prosentti Brendalta, mutta nyt tiesin, että kirja oli valmis. Aivan kuin ”he” (keitä ikinä olivatkaan) olisivat tienneet, että tarvitsin puuttuvia paloja, joita en saisi Katielta, joten he löysivät toisen nerokkaan tavan tuoda ne minulle. Elena oli oikeassa — tieto ei tulisi hänen kauttaan. Hänen tarinansa keskittyisi täysin eri alueelle. Huojentuneena tiesin nyt, että voisin keskittyä täysin toisiin projekteihin.

Oli ilmeistä, että joku tai jokin muu otti osaa ja auttoi ohjaamaan informaation virtaamista. Olin onnellinen avusta, vaikken ymmärtänytäkään sitä. Tuohon aikaan en tiennyt, että tämä olisi vasta alku seikkailulle, joka tulisi olemaan täynnä uskomattomia käänteitä ja epätodennäköisiä seurauksia. Asioiden oli tarkoitus tapahtua niin, että rationaalisesti ajattelevana ihmisenä olisin luullut meidän olevan mahdottomuuksien maailmassa.

3. SUURI MIES SAAPUU

Aikomukseni oli laatia rationaalisempia kysymyksiä Nostradamuksen elämästä, joita seuraavalla viikolla kysisin Dyonisukselta, mutta turistikausi laskeutui lomakaupunkiin raivokkaana. Elena työskenteli joka ilta myöhään ja oli todella väsynyt, joten kuukaudet vierivät ilman kontaktia Nostradamuksen oppilaaseen. Tuohon aikaan olin mukana useissa muissa projekteissa ja Elenan tarina oli vain yksi mahdollisuus muiden joukossa. Normaalisti työstän useaa kirjaa samanaikaisesti, joten minulla on lähes aina jokin projekti vetämässä. Erehdyin olettamaan, ettei tämä veisi älyttömästi aikaa, sillä luulin sen olevan vain pari lukua jossain tulevassa kirjassani. Tuohon aikaan en osannut unelmoidakaan, että se kehittyisi omaksi kirjakseen, koska en osannut kuvitella saavani yhdeltä oppilaalta niin paljon tietoa.

Kesä vaihtui syksyksi ja lopulta talveksi. Näin Elenaa aika ajoin, mutta meillä ei ollut sessioita. Lomakaupunki sulkee ovensa talvisin ja muuttuu aitioksi. Useimmat asukkaat joko muuttavat lämpimämpiin olosuhteisiin tai vaipuvat talvihorrokseen odottamaan seuraavaa sesonkia. Elena hyödynsi tämän ajan työstämällä muotokuviaan. Meille ei auennut vielääkään yhteistyömahdollisuutta, sillä myös minä vaivun talvihorrokseen. Asun karulla vuoristomaaseudulla ja liikkuminen muuttuu lumen tulon jälkeen haastavaksi, joten lopetan sessiot talveksi ja keskityn läpikäymään nauhoitteita, mikä on työni kannalta välttämätöntä, mutta aikaa vievää ja pitkäväteistä, joten säästän sen talvikuukausille.

Eli löysimme Elenan kanssa seuraavan mahdollisuuden sessiolle vasta keväällä 1986. Hän oli muuttanut vanhan rakennuksen asuntoon, jonka kakuuoneessa oli lattialuukku sängyn jalkopäässä. Lattia narahti joka kerran, kun sen päälle astuttiin. Sessiopäivänä paikalla ei ollut muita, vaikka aika ajoin saattoikin kuulla askelia muista asunnoista. Elena laittoi pikkukoiransa ja kissansa ulkopuolelle ennen sessiota. Odotimme ystävämme Valerien (ystävät tuntevat hänet nimellä Val) saapuvan paikalle, joten Elena ei lukinnut ulko-ovea. Edellä kerrotun merkitys paljastuu myöhemmin. Jokaisessa Elenan kanssa pitämässäni sessiossa tapahtui jotain epätavallista, eikä tämä ollut poikkeus.

En muistanut oppilaan nimeä, sillä aiemmasta sessiosta oli useita kuukau-

sia, joten ohjasin Elenan palaamaan aikaan, kun hän oli Nostradamuksen oppilaana. Hän oli omassa huoneessaan kirjoittamassa.

E: Kirjaan tietoa, jonka olen vastaanottanut sisäisiltä ääniltä. Sisälläni oli kysymyksiä, joihin halusin vastauksia, joten käännyin sisäänpäin. Ne ovat henkilökohtaisia kysymyksiä, joilla ei ole mitään merkitystä toisille.

Mitä ilmeisimmin hän vastaanotti informaation meditaation välityksellä. Hän sanoi nimekseen Dyonisus ja jäin pohtimaan tätä. Nostradamus eli Ranskassa eikä nimi kuulostanut ranskalaiselta. Ehkä kyse ei ollut oikeasta nimestä. Ehkä heille annettiin toiset nimet suojaaksi, mutta hän väitti kivenkovaan, että oli syntynyt tämän nimisenä.

E: Asumme mestarin luona. Hänellä on suuri koti. Meitä opiskelijoita on viisi. Meillä on omat kortteerimme. Jotkut ovat halunneet jakaa huoneensa, mutta en minä. Jaamme kuitenkin yhteisen päämäärän.

D: Missä asuit aiemmin?

E: Asuimme kotimaassani — Ateenassa.

Tämä selittää nimen. Hän ei ollutkaan ranskalainen, vaan kreikkalainen.

D: Ateenassakin taitaa olla monia viisaita mieliä?

E: Siellä oli.

D: Miksi päätit tulla tänne, etkä opiskellut Ateenassa?

E: Sukuni harjoitti kaupankäyntiä — mausteita ja kankaita — ja he päättivät muuttaa liiketoimintaa suuntausten muuttuessa. Osa suvustani asuu edelleen Ateenassa, mutta vanhempani muuttivat Pariisiin. Heidän toiveenaan oli luoda parempi yhteys satamien välille.

D: Odottivatko he, että jatkat samaa toimintaa?

E: Luonnollisesti, mutta minusta oli aina tuntunut siltä, että oli jotain paljon enemmän — että kaikki ei ollut siten... kuin oli kirjoitettu.

D: Kävitkö koulua Ateenassa?

E: Kyllä, mutta muuttaessamme olin hyvin nuori ja opiskelin Notre Damen pappien alaisuudessa. Minusta piti tulla... (etsii oikeita sanoja) lakimies, mutta minusta tuntui, että lait olivat epäoikeudenmukaisia köyhälistöä kohtaan.

D: Mutta niin se taitaa olla useimmissa maissa.

E: Totta. Pidin välttämättömänä oppia jotain, josta olisi heille hyötyä. Päätin, että minusta tulee lääkäri. Olin kuullut Nostradamuksesta ja halusin op-

pia häneltä. Tavattuani hänet tunsin, että hän todella voisi opettaa minulle monia asioita. Olen edelleen oppipoika. Yliopistolla on sairaalasta tuotuja potilaita, joten voimme tarkkailla kirurgien toimintaa. Työskentelen mieluiten Nostradamuksen kanssa, koska hän näytti miten ihmiset voi saada operaation ajaksi kivuttomaan tilaan.

On spekuloitu kauan siitä, miten Nostradamus kykeni toteuttamaan ihmehoitojaan. Hän hämmensi muita oman aikansa lääkäreitä. Ehkä voin löytää hänen salaisuutensa. Hän eli aikana, jolloin ei ollut vielä dietyylieetteriä, joten operaatiot suoritettiin ilman anestesiaa.

D: Onko hän ainoa, joka käyttää tällaista metodia?

E: On. Kuulin, että kotimaassani on joitain, jotka tekevät sitä, muttei Ranskassa. Metodin avulla potilas voi auttaa kirurgia — se menee niin pitkälle, että potilaan sydäntä vaimennetaan ja hänen mielessään olevaa kipua vähennetään.

Kuulosti hyvin paljon jonkinlaiselta hypnoosilta. Olen aina ajatellut, että kivun hallitsemisen haastavin osa on saada potilas kuuntelemaan sinua.

E: On pääasiassa Aasiasta tulevia huumausaineita, joita voimme antaa heidän tyynnyttämisekseen. Yksi on... oopiumi. Se on yksi käytetyimmistä. Sitten on laudanumi, mutta se ei poista tietoisuutta. Se tekee raukeaksi, muttei riitä tietoisuuden tukahduttamiseksi samalla kun jalkaa tai kättä poistetaan. *Meillä* on parempi kontrolli. Mielentyöstämismetodilla ja sydämenvaimennuskyvyllä voimme viedä heidät siihen pisteeseen, että heillä on parempi mahdollisuus toipua ja olla kuolematta shokin seurauksena. Meidän täytyy käyttää tätä metodia erittäin salamyhkäisesti ja saada se näyttämään siltä, että muut käyttämämme lääkkeet saavat potilaan reagoimaan.

D: Miksi pitää olla salamyhkäinen? Luulisi, että toiset lääkärit haluaisivat oppia sen.

E: Maassamme ollaan tällä hetkellä erittäin taikauskoisia. Mikä tahansa, mitä ei ymmärretä, saa heidät ajattelemaan sen liittyvän paholaiseen tai noitiin ja se ymmärretään täysin väärin. Yhteiskunta ei ole vielä oppinut ymmärtämään sitä mitä ei tunneta.

D: Joten hän opettaa nämä asiat ainoastaan omille oppilailleen?

E: Kyllä.

D: Millaiset sairaudet ovat tällä hetkellä näkyvimpiä ja yleisimpiä?

E: Kaupunkien epäpuhtaissa olosuhteissa laajalle levinneen saastan aiheuttamat sairaudet, kuten pneumokonioosit tai keuhkotauti. Köyhille ei oikeas-

taan ole todellista hoitokeinoa tätä vastaan, koska he elävät niin surkeissa olosuhteissa, mutta yritämme kertoa heille, joilla on mahdollisuus, että juovat paljon nesteitä ja viettävät aikaansa mahdollisimman paljon maaseudulla, koska kaupungit ovat täynnä savua ja saastaa. Myös eräs kulkutauti on aiheuttanut paljon huolta keskuudessamme. Edes Nostradamuksella ei ole siihen hoitoa. Se saa kurkun turpoamaan, keuhkot täyttyvät limasta ja lopulta kasvot mustuvat. Uskon, että syy on hapen tai ilman puutteessa.

D: Harjoitetaanko kirurgisia toimenpiteitä ainoastaan yliopistolla?

E: Ei. Sairaaloissa on kammioita niitä varten, mutta osa niistä toteutetaan yliopistolla opetustarkoituksessa.

D: Onko jokin toimenpide yleisempi kuin muut?

E: Raajojen amputointi on yleistä, koska hoitamattomat haavat ja hiertymät aiheuttavat usein kuolion.

D: Tehdäänkö toimenpiteitä ikinä vatsan alueella?

E: Kyllä, mutta ne ovat erittäin riskialttiita potilaan shokin ja trauman vuoksi.

D: Täytyykö naisten tulla sairaalaan synnyttämään?

E: Ei ole tarvetta.

D: Kerroit, että sinua opetettiin meditoimaan tuleen tuijottamalla. Näinkö Nostradamus sen tekee tai oletko koskaan nähnyt hänen meditoivan?

E: Tästä metodista on ollut minulle suurin hyöty, mutta pelkkä mielikuva riittää siinä vaiheessa, kun olemme sujut itsemme kanssa. Hän käyttää useita eri metodeja. Olen nähnyt hänen käyttävän hiekkaa — erittäin hienoa valkoista hiekkaa erittäin kirkkaan... (etsii oikeita sanoja) En muista materiaalia.

D: Onko se kangaspala?

E: Ei. Se on kiinteää.

Havahduin Elenan koiran haukuntaan. Oletin, että Val saapuu etuajassa. Jatkoin: ”... onko se lasin kaltaista?”

E: Mitä se on?

Hän vaikutti hämmentyneeltä. Hän ei tunnistanut ”lasi”-sanaa. On hämmästyttävää, että minulle on ollut myös muita kohteita, jotka ovat regressoineet samaan aikakauteen, eivätkä hekään tunnistanee sanaa.

D: Lasi on erittäin sileää ja sen läpi voi nähdä.

E: Se on erittäin sileää.

D: Vai onko se jonkinlaista metallia?

E: Ei. En ymmärrä miksen voi muistaa.

D: (Sain idean.) Tiedätkö mikä on peili?

E: (Innoissaan) Se se on!

D: Voit nähdä itsesi peilistä.

E: Se se on, kyllä.

D: Mutta mitä hän hiekalla tekee?

E: Hän piirtää kuvion ja antaa kätensä opastaa häntä ja tämän avulla hän pystyy näkemään sisäisellä silmällään.

D: Selvä. Yritän visualisoida sen. Hänellä on sileä peili ja hän ottaa hiekkaa käteensä ja ripottelee sitä peilin päälle?

E: Hän peittää peilin sillä ja ottaa sulkakynän ja antaa kätensä hahmotella kuvioita.

D: Eli kuvio on joka kerta erilainen?

E: Niin ja sitten hän kirjoittaa sen mitä kuulee sisältään.

D: Eli kuvat ovat vain keskittymisväline?

E: Kyllä. Joskus hän näkee peilissä näkyjä, mutta me emme näe niitä. Vapaiden kuviodien muotoutumisen jälkeen peilillä on yleensä hiekaton kohta, jossa hän näkee asioita.

D: Ja hän kirjoittaa näkemänsä. Kestääkö se pitkään?

E: Pari, kolme tuntia kerrallaan.

D: Meillä on hänen niin sanottuja nelisäkeitään. Näitkö hän tuolloin kirjoittaa?

E: Kyllä. Hän vastaanottaa näyn tai kuulee ääniä ja sen jälkeen hän kirjoittaa sen kirjoituslevylle.

D: Kuuleeko hän tuolloin ulkomaailmaa?

Pyrin selvittämään onko hän tuolloin transsitilassa.

E: Meitä ohjeistettiin olemaan häiritsemättä häntä tuolloin.

D: Sanoit, että toisinaan hän käyttää muita metodeja?

Tässä kohtaa alkoi tapahtumaan outouksia. Elenan lemmikit oli laitettu ennen session alkamista ulos, mutta nyt ne tulivat yhtäkkiä huoneeseen ja seisovat yhdessä sängyn päädyssä tuijottamassa meitä. Olin kuullut koiran haukkuvan ulkona, joten ajattelin, että ehkä Val oli tullut taloon ja päästänyt eläimet sisään. Oletin hänen olevan makuuhuoneen viereisessä huoneessa. En ollut kuullut oven käyvän enkä muitakaan ääniä, mutta olimme toisaalta asunnon perällä. Olin sanonut Valille, että hän voisi saavuttuaan tulla makuuhuoneeseen. Kohautin olkiani olettaen, että hän oli päättänyt jäädä

asunnon toisiin huoneisiin. Eläimet seisoivat pitkän aikaa tarkkaavaisina sängyn päädyssä ja Elena totesi myöhemmin, ettei se ollut niille normaalia käytöstä. Olin utelias siitä, miten ne pääsivät asuntoon, mutta sivuutin koko asian ja jatkoin sessiota, koska ne eivät aiheuttaneet häiriötä.

Elenan silmät liikkuvat samanaikaisesti silmäluomien alla. Hän vaikutti seuraavan jotakuta, joka oli mitä ilmeisimmin astunut huoneeseen menneen elämän kohtauksessa. Hänen silmänsä seurasivat henkilöä, joka istui hänen vierelleen sängyn vasemmalle puolelle — paikkaan, jossa hänen (oikeassa) makuuhuoneessaan oli arkku. Dyonisus oli mitä ilmeisimmin ollut yksin meditoimassa session ensimmäisessä osassa. Hän oli vastannut kysymyksiini epäroimättä. Nyt hänestä tuli yhtäkkiä kartteleva ja vastahakoinen. Oletin tämän johtuvan siitä, että hän ei ollut enää yksin.

E: Nämä ovat salaisia asioita enkä voi kuvailla niitä.

Dyonisus vaikutti levottomalta, aivan kuin tämä huoneeseen astunut henkilö olisi yllättänyt hänet paljastamasta kiellettyjä salaisuuksia. Vakuutin hänelle, että minuun saattoi luottaa, mutten painostaisi häntä mihinkään mitä hän ei haluaisi.

Oletin, että hän ei enää puhuisi aiheesta toisen läsnä ollessa, joten yllätyin hänen vastauksestaan: ”Kysyn ensin häneltä.” Kyse oli nähtävästi Nostradamuksesta. Tästä syntyi erittäin outo tunnelma, erityisesti sen vuoksi, että hän oli kääntänyt pään pois minusta ja keskittyi tyhjiin tilaan arkun päällä. Tuli pitkä tauko ja hän vaikutti keskustelevan jonkun tuolla puolella huonetta olevan kanssa. Melkein tunsin itse toisen henkilön olevan läsnä. Elena kääntyi puoleeni ja ilmoitti: ”En voi jakaa tätä nyt.”

D: Ei se häitää. En ikinä pyydä sinua tekemään mitään mikä ei tunnu oikealta. Olen iloinen, että kysyit häneltä. Onko hän sitä mieltä, että voit jakaa sen myöhemmin?

E: Hän aikoo *itse* puhua sinulle myöhemmin.

Tämä tuli shokkina. Tunsin miten ihokarvat nousivat pystyyn ja kylmät väreet virtasivat selkärangassani. Minulla oli etäinen vaikutelma, että hän saattoi nähdä minut ja katseli minua parhaillaan. Kohde harvoin tiedostaa regressioiden aikana minua erillisenä entiteettinä. Haluan ajatella, että vain heidän alitajuntansa tiedostaa ja vastaa kysymyksiini ja minä olen vain heidän päänsä sisällä pörräävä ääni. On aina viihdyttävää ja joskus häkellyttävää, jos persoona yhtäkkiä huomioi minut ja kysyy: ”Kuka sinä olet?” Mutta se oli erittäin kummallista, että kolmas osapuoli yhtäkkiä aisti läsnäolon.

Päätelin, niin tyynesti kuin tuossa tilassa kykenin, että jos Nostradamus todella oli meedioista suurin ja omasi niin kehittyneet psyykkiset kyvyt, miksi hänelle tuottaisi ongelmia tiedostaa sitä, että hänen oppilaansa keskusteli jonkun kanssa. Olisiko se oikeastaan epätavallista? Mutta silti minusta tuntui hyvin oudolta ajatella, että jokin näkymätön olisi läsnä, joka tiedosti minut, mutta jota en saattanut nähdä. Mitään tällaista ei ollut tapahtunut koskaan aiemmin.

Mutta vielä mielenkiintoisempaa oli, etten voinut ymmärtää mitä hän tarkoitti. *Miten* hän voisi puhua minulle? Todennäköisyydet sille, että löytäisin jälleensyntyneen Nostradamuksen ja keskustelisin hänen kanssaan regression kautta, olivat äärimmäisen pienet. Oletin, että voisin jatkaa Elenan haastattelua Dyonisuksen kokemuksista Nostradamuksen kanssa, mutta ei hän niin sanonut. Hän ilmaisi selkeästi, että tulisi keskustelemaan kanssani henkilökohtaisesti. Olin hämmentynyt ja minua pyörytti yrittäessäni käsittää tätä.

”Niinkö? Aikooko hän tehdä tämän sinun kauttasi? Tai tietääkö hän ylipäätään miten tämä tulee tapahtumaan?”

Seuraava huomautus oli vieläkin älyttömämpi: ”Ei pelkästään minun kauttani, vaan... toisen kautta.”

Tämä oli entistä kauempaa haettua. En tiennyt miten suhtautua. Miten se tulisi ylipäätään tapahtumaan? Tulenko löytämään hänen toisen oppilaansa ja saavuttamaan lisätietoa siten? Näin minä työskentelin. Ollessani tarpeeksi onnekas löytämään jonkun, joka tuntee Jeesuksen tai Nostradamuksen kaltaisen kuuluisuuden, voin kysellä heidän elämiensä yksityiskohdista. Olisin voinut ohittaa tämän olan kohautuksella liian hulluna ja omituisena edes harkittavaksi, mutta jokin hänen äänessään kertoi minulle, että hän oli toisissaan. Jos sen oli tarkoitus tapahtua, minulla ei olisi mitään sanottavaa metodista tai toimintatavasta eikä minun tarvitsisi huolehtia siitä tai saada sitä tapahtumaan. (Vaikka minulla olisikin jonkinlainen hämärä ajatus siitä *miten* se voisi olla mahdollista.) Ehkä se tapahtuisi yhtä spontaanisti kuin tämä odottamaton julistus. Miksi sitä tulisi kyseenalaistaa — ehkä kaikki oli lopulta mahdollista. Nyt ei missään tapauksessa ollut oikea hetki sen analysoimiseen. Pääni oli täynnä pelkkää hämmennystä. Se tuli nyt asettaa syrjään ja jatkaa.

D: Oletan, että hän ymmärtää minun etsivän tietoa, kadonnutta tietoa ja olen aina hyvin iloinen kaikesta minkä voin vastaanottaa.

E: Hän on tästä tietoinen.

D: Enkä tarkoita mitään pahaa. Arvostan kaikkea minkä voit minulle jakaa milloin tahansa tai minkä hän haluaa kanssani jakaa. Kiitätkö häntä puolestani?

E: Teen sen.

Nauha tuli kääntää ympäri, joten hyödynsin samalla tilanteen käydäkseni nopeasti katsomassa oliko ystävämme saapunut. En ymmärtänyt miksen ollut kuullut mitään ääniä tai miksei hän ollut käynyt makuuhuoneen puolella. Yllätykseksi asunto oli tyhjä ja etuovi oli avoinna. Palasin nopeasti Elenan luo entistä hämmentyneempänä. Samalla eläimet olivat vetäytyneet syrjään eivätkä palanneet enää huoneeseen.

Tiesin, etten saisi tuosta kohtauksesta lisäinformaatiota, koska Nostradamus oli keskeyttänyt virtauksen. Palauttaakseni session selvemmillä vesille siirsin Dyonisuksen ajassa eteenpäin seuraavaan tärkeään päivään. Elena vastasi kysymyksiin spontaanimminkin kuin kertaakaan aiemmin, eikä jäljellä ollut lainkaan merkkejä siitä hämmennyksestä ja epävarmuudesta, joka oli hiipinyt aiempiin sessioihin. Oli hieman kiusallista, että sessiot toistuvasti keskeytettiin Andyn tai jonkun muun hänen etujaan valvovan toimesta. Lasikin Dyonisuksen eteenpäin tärkeään päivään ja kysyin mitä hän oli tekemässä.

E: Vastaanotan ällistyttävää tietoa.

D: Miten se tapahtuu?

E: Korvieni ja mieleni välityksellä.

D: Voitko jakaa sen kanssani?

E: (Syvässä kunnioituksessa) En rohkene.

Olin liian utelias jättääkseni tilannetta siihen. Kokeilin jotain mikä oli toiminut aiemmin.

D: Ei haittaa lainkaan, jos et halua jakaa sitä kanssani, mutta miksi tämä on tärkeä päivä?

E: Se on ensimmäinen kerta, kun saan näkyjä. Aiemmin kuulin vain ääniä.

D: Aiotko kirjoittaa sen muistiin?

E: Todellakin! Mutta se on vain minua varten.

D: Onko näyissä kyse sinun elämästäsi?

E: Ne ovat kaukaa tulevaisuudesta.

D: Toivoisin kovasti, että voisit kuitenkin kertoa niistä hieman.

E: Et uskoisi minua.

D: Aivan varmasti uskoisin. Uskon moniin utoihin juttuihin. Tapahtuuko se siellä missä nyt asut?

E: Ei aavistustakaan. Katselen jotain mikä näyttää olevan kaupunki, jossa

on taivaita hipovia rakennuksia. Siellä on lentäviä asioita, jotka näyttävät linnuilta — jättimäisiltä metallilinnuilta — ja niissä on ihmisiä sisällä. Kaupungissa on nopeasti liikkuvia asioita ja niissäkin on ihmisiä sisällä.

D: Samanlaisia kuin teidän vaunut?

E: Ei, ei! En ole nähnyt tällaisia ikinä. Vaikuttaa metallisäiliöiltä missä on... kirkasta metallia.

Mielenkiintoisesti sana ”lasi” oli jälleen tuntematon, mikä viittasi jatku-moon. Oli ilmeistä, että Dyonisus näki meidän aikaamme. Hän näki koh-tauksen, joka olisi ollut tuttu Elenalle. Oli kiehtovaa kuulla hänen kuvaile-van näitä asioita niin oudoilla termeillä, aivan kuin olisi nähnyt ne uusin sil-min. Sama ilmiö tapahtui ensimmäisessä kirjassani *Väsi edellistä elämää*, kun nuori 1770-luvulla elänyt tyttö näki tulevaisuuden näyn ja kuvaili sitä hyvin samankaltaisilla termeillä.

D: Se tosiaan kuulostaa ihmeelliseltä. Näyttävätkö ihmiset erilaisilta?

E: Kyllä. Todella erilaisilta — terveemmiltä.

D: Heillä täytyy olla hyvät lääkärit noina aikoina.

Mikä olisikaan luonnollisempi huomio lääkäriltä kuin, että tulevaisuuden ih-miset olisivat terveempiä kuin hänen aikansa ihmiset. Tämä vain vahvisti näyn todenmukaisuutta.

E: Terveempiä ja vaatteet ovat erilaiset. Paljon erilaisia vaatteita. Hyvin eri-laisia. Nostradamus kertoi meille, että siellä olisi asioita, jotka ovat käsitys-kykymme ulottumattomissa.

D: Mietin, että onko tämä sellainen asia, jonka hän näkee toistuvasti?

E: Uskon niin.

D: Eihän sitä koskaan tiedä; se saattaa olla tulevaisuuden maailma. Mitä ajattelet siitä?

E: Että se on todella erilainen. Se pelottaa. En ole koskaan nähnyt noin pal-jon ihmisiä.

D: Luulin, että Pariisi on iso kaupunki.

E: On se, mutten ole koskaan nähnyt sitä tästä perspektiivistä. Katson tai-vaalta alas. Näen isoimman sillan mitä olen koskaan nähnyt. Näyttää metal-lista valmistetulta... ja köysistä.

Ehkä Golden Gaten kaltainen silta, jonka kuvaaminen on luonnollisesti hä-nelle haastavaa.

E: Se riippuu veden yllä ja nämä säiliöt liikkuvat sen päällä.

D: *Onko vedessä mitään?*

E: Vain... ne ovat laivoja. Hyvin erilaisia, mutta kuitenkin laivoja.

D: *Eli voit nähdä korkeita rakennuksia ja kaikki nämä oudonnäköiset kulkuneuvot. (Hän näytti hämmentyneeltä.) Tiedätkö sen sanan?* (Hän pudisti päätään.) *Se tarkoittaa jotain, jolla voi matkustaa. Se on vain toinen termi sille, kuten vaunut. Jopa laivaa voi kutsua kulkuneuvoksi. Se on jokin johon mennään sisään ja se liikkuu.*

E: Ymmärrän. Kiitos.

Hän vaikutti tyytyväiseltä selitykseeni ja iloitsi siitä, että annoin sen hänelle.

D: *Pitävätkö nämä säiliöt ääntä?*

E: En ainakaan kuule.

D: *Onko jotain muuta mikä näyttää erilaiselta?*

E: (Pitkä tauko) Kaikkea on niin paljon. Yritän päättää — valot! Valot ovat niin paljon kirkkaampia kuin meillä. Ja tuolla on... öh... valoja, joissa on kuvia. Erittäin värikkäitä.

D: *Millaisia kuvia?*

E: Öh... niin paljon erilaisia. Nainen pitää esinettä kädessään. (*Ehkä savuke tai kokispullo?*) Mies hevosen selässä oudoissa vaatteissa. (*Ehkä cowboy?*)

Ehkä hän näki neonvalomainostauluja tai tienvarsimainoksia. Nautin tästä, sillä oli hauskaa nähdä meidän maailmamme menneiden silmien kautta.

E: Kaduilla on valoja.

D: *Siitä on etua; ihmiset voivat nähdä iltaisin. Onko Pariisissa lainkaan katuvaloja?*

E: Siellä on palavia valoja, mutta ne toimivat eri tavoin, eikä niitä ole näin paljon.

D: *Katselet todella outoa kaupunkia. Kuulostaa siltä, että sen täytyy olla kaukana tulevaisuudessa.*

Poistin hänet kohtauksesta ja pyysin etenemään seuraavaan tärkeään päivään.

E: Avustan tikkien laittamisessa. Kyse on pikkulapsesta. Pojan jalka on jäänyt vaunujen alle ja se piti amputoida. Poika tuotiin minun leikkaushuoneeseen. Sain hänet vakuuttumaan, että auttaisin häntä ja hän tyyntyi. (Tunteikkaana) Tämä on ensimmäinen kerta, joten se merkitsee paljon minulle.

D: *Ensimmäinen kerta? Mitä tarkoitat?*

E: Pystyin hyödyntämään sitä mitä olin oppinut. Tarkoitin, että lääketieteen harjoittamisen lisäksi. Hyödyntää sitä mitä Nostradamus on minulle opettanut kivun lievittämisestä. Se sai jopa verenvuodon tyrehtymään. Nostradamus opasti minua tässä.

D: Onko koulutuksesi päättynyt jo?

E: On fyysisten oppien osalta, muttei psyykkisten.

D: Missä harjoitat lääketiedettä?

E: Monet ihmiset tulevat luokseni, mutta käyn myös köyhien kaupunginosissa. Haluan auttaa heitä.

D: Entä oma perheesi? Ymmärtävätkö he mitä teet?

E: Kyllä. He tietävät, että haluan toimia köyhien kanssa.

Hän kertoi tehneensä hoitoja noin kuuden vuoden ajan ja käyneensä köyhien luona noin neljän vuoden ajan. Monet muut oppilaat olivat palanneet koteihinsa auttaakseen siellä olevia.

D: Onko maallanne hallitsija?

E: Ranskalla?

D: Niin.

E: On toki. En muista... Hän tuli Kaarlen jälkeen. En muista onko se Ludwig vai joku muu.

D: Olin vain utelias. Oletko nähnyt häntä?

E: En.

Muistin lukeneeni, että kun kuningas kuuli Nostradamuksesta, tämä oli pyytänyt häntä ennustamaan omaa tulevaisuuttaan.

D: Entä Nostradamus? Onko hän tavannut kuningasta?

E: Tottakai. Hän on tietoinen ennustuksista. Nostradamus on kertonut hänelle niistä, jotka koskevat Ranskaa, mutta hän ei tiedä *kaikkea* minkä Nostradamus tietää.

D: Tiedätkö mistä ennustuksista hän on kertonut?

E: Tiedän joitain, mutta ne eivät kiinnosta minua.

D: Eikö sinua kiinnosta mitä Ranskalle tapahtuu?

E: Se, mitä olen oppinut, menee fyysisen maailman ulottumattomiin.

D: Onko sinulla joitain omia näkyjä, joita pidät tärkeinä ja jotka voisit jakaa kanssani?

E: Ehkä toisella kerralla. Tunnen oloni uupuneeksi.

D: Johtuuko se siitä pikkupojan auttamisesta?

E: Kyllä. Voidaanko keskustella toisella kertaa lisää?

D: Toki. Pitäisin siitä oikein paljon.

Myös Elena saattoi olla väsynyt, sillä tämä oli pisin sessiomme.

Herättyään Elena vaikutti hämmentyneeltä. Hän muisti sessiosta vain yhden asian ja kysyi oliko joku käynyt huoneessa session aikana. Kerroin koirasta ja kissasta, ja siitä että etuovi oli ollut auki. Elena totesi, että eläimet saattaisivat halutessaan päästä itse sisään, mutta oli outoa, että ne tulivat makuuhuoneeseen sängyn pätyyn tuijottamaan. Se oli epätavallista.

Hän sanoi: ”Kysyin, koska kuulin etäisesti, että joku tuli huoneeseen ja käveli lattian poikki ja istui sitten arkulle.”

Kiinnitin hänen huomionsa siihen, että arkun päällä oli valokuvia ja muita tavaroita, eikä siihen olisi voinut istua. Kerroin, että Elenan silmät olivat liikkuneet aivan kuin hän olisi seurannut jonkun liikehdintää huoneen poikki. Totesin, että ehkä hän kuuli yläkerran ihmisten ääniä.

Hän pudisti päätään ja vastasi napakasti: ”Todella outoa. Siinä ei ole mitään järkeä, mutta olen varma, että äänet tulivat tästä huoneesta, koska sängyn päädyssä on lattialuukku, joka narahtaa aina kun sen päälle astutaan. Juuri sen äänen kuulin.”

Eläimet olivat liian keveitä saamaan lattian narisemaan. Nauhuri tallensi hänen kuvailemiaan ääniä, mutta mielestäni ne saattoivat tulla myös yläkerasta.

On mielenkiintoista spekuloida sillä mahdollisuudella, että eläimet oikeasti näkivät jonkun ja seurasivat häntä huoneeseen. Kuulin koiran haukkuvan pihalla samalla kun ilmiö alkoi. Näkevätkö ne asioita, joita me emme näe? Miksi muutoin ne olisivat tulleet sängynpätyyn tarkkailemaan?

Kerroin Elenalle, että Nostradamus kertoi tulevansa keskustelemaan kansani henkilökohtaisesti ja hän oli yhtä ymmällään kuin minä. Emme keksineet miten hän aikoi tämän toteuttaa.

”Miten hän voisi tulla kauttani? On melko ilmeistä, etten voisi olla Nostradamus samanaikaisesti ollessani hänen oppilaansa.”

Meitä kiinnosti myös toinen henkilö, jonka kautta hänen oli tarkoitus tulla läpi. Hänen ennustuksensa siitä, että saisin Jeesus-materiaalia jonkun toisen kautta, oli käynyt toteen, kun sain sitä Brendan välityksellä. Tämäkin oli ollut epätodennäköinen tapaus. Meillä ei ollut tässä kohtaa mitään käsitystä siitä mihin suuntaan tämä tarina oli menossa ja mitä muuta tulisi tapahtumaan. Suunnittelin lopettavani sen muutaman session jälkeen. Ajattelin, ettei sitä kannattaisi tutkia sen enempää.

Hänen puheensa sujuvuus ja informaation määrä yllätti tässä sessiossa verrattuna aiempiin sessioihin. Ehkä hänen oppaansa väliintulon syy oli juuri

siinä, että hän tuntisi olonsa turvallisemmaksi ja tutummaksi.

Tämän session jälkeen jouduimme perumaan muutamia sovittuja aikoja hänen henkilökohtaisten kiireidensä vuoksi. Sitten hän matkusti kuukaudeksi Kaliforniaan tyttärensä avioliitto-ongelmien tueksi. Joten meni jälleen useita kuukausia ennen kuin saatoimme jatkaa tätä projektia.